

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2.2.7: ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΥΠΩΝ ΟΙΚΟΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ

Πίνακας 2.2.7-1 : Οικολογικές Απαιτήσεις Φυτών (Πίν. 3.2) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων	2
Πίνακας 2.2.7-2 : Οικολογικές Απαιτήσεις Ιχθύων (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων	6
Πίνακας 2.2.7-3 : Οικολογικές Απαιτήσεις Αμφιβίων – Ερπετών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων	8
Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων	12
Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων	23

Στους πίνακες που ακολουθούν παρουσιάζονται οι οικολογικές απαιτήσεις των ειδών που αναφέρονται σε κάθε ΕΖΔ ή ΖΕΠ (Πίν. 3.2) και η συσχέτισή τους με τους τύπους οικοτόπων, στους οποίους εντοπίστηκαν στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας ή σε άλλες δόκιμες βιβλιογραφικές πηγές.

Πίνακας 2.2.7-1 : Οικολογικές Απαιτήσεις Φυτών (Πίν. 3.2) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων			
Είδος	Περιγραφή Βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
<i>Centaurea kalambakensis</i>	Ημικρυπτόφυτο, Ελληνικό ενδημικό, με περιορισμένη εξάπλωση στον ελλαδικό χώρο. Φύεται σε βράχια, πέτρες, κάθετα βράχια, φαράγγια και ογκόλιθους. Σύμφωνα με τους Δημόπουλος et al. (2013) στον ελλαδικό χώρο απαντάται μόνο στη φυτογεωγραφική ζώνη της Νότιας Πίνδου (SPi). Το είδος περιλαμβάνεται στο παρ. II της Οδηγίας 92/43/ΕΕ, στο ΠΔ 67/1981 και αξιολογείται από το IUCN ως Τρωτό.	GR1440003	Στο πλαίσιο της Μελέτης Εποπτείας το είδος καταγράφηκε σε 2 δειγματοληπτικές επιφάνειες: 1. Στο Σπήλαιο Θεόπετρα (κατά μήκος του χτισμένου διαδρόμου που οδηγεί στο σπήλαιο), σε κάθετα βράχια σε σκληρό ασβεστόλιθο, υψόμετρο 270-280 m, σε έδαφος βραχώδες, αβαθές με κλίση 900 και έκθεση ΒΔ. 2. Πάνω από το χωριό Θεόπετρα, σε ασβεστολιθικό βράχο, σε υψόμετρο 256-306 m, με έκθεση ΝΝΔ, σε πλαγιά με κλίση 90° . Ως προς τα πληθυσμιακά δεδομένα, στα δυο πολύγωνα καταγράφηκαν 261 ώριμα άτομα και 29 νεαρά και αντίστοιχα 250 ώριμα άτομα και 20 νεαρά. Οι δυο επιφάνειες δειγματοληψίας λήφθηκαν στο ΝΔ τμήμα της ΕΖΔ, στον οικοτόπο 5350.

Πίνακας 2.2.7-1 : Οικολογικές Απαιτήσεις Φυτών (Πίν. 3.2) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων			
Είδος	Περιγραφή Βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
<i>Centaurea lactiflora</i>	Ημικρυπτόφυτο, Ελληνικό ενδημικό, με περιορισμένη εξάπλωση στον ελλαδικό χώρο. Φύεται σε εύκρατα και υπομεσογειακά λιβάδια. Σύμφωνα με τους Δημόπουλος et al. (2013) στον ελλαδικό χώρο απαντάται στις εξής φυτογεωγραφικές ζώνες: Βόρεια κεντρική περιοχή (NC), Βορειοανατολική περιοχή (NE). Το είδος περιλαμβάνεται στο Παρ. II/IV της Οδηγίας 92/43/ΕΕ, στο ΠΔ 67/1981 και αξιολογείται από το IUCN ως Σχεδόν Απειλούμενο.	GR 1440003	Στο πλαίσιο της μελέτης Εποπτείας το είδος καταγράφηκε σε μια επιφάνεια δειγματοληψίας: Κύριος πληθυσμός κατά μήκος του δρόμου από Κονισκό προς Γερονέρι στις παρυφές δασών <i>Quercus frainetto</i>. Γεωλογικό υπόστρωμα γνεύσιος και κροκαλοπαγές, υψόμετρο 670-805 m, σε πλαγιά με κλίση 0-700, σε αβαθές έδαφος και έκθεση ΒΔΔ. Ως προς τα πληθυσμιακά δεδομένα καταγράφηκαν 2624 ώριμα άτομα και 1645 νεαρά. Η επιφάνεια δειγματοληψίας όπου καταγράφηκε το είδος, χωροθετείται στο Α τμήμα της ΕΖΔ στον οικότοπο 91Μ0.

Από τα αναφερόμενα παραπάνω, τεκμηριώνεται η παρουσία των δύο ειδών χλωρίδας του Παρ. II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, το πρώτο *Centaurea kalambakensis* σε περιοχή πλησίον της Θεόπετρας, σε τύπο οικότοπου 5350 (Ψευδομακί) και το δεύτερο *Centaurea lactiflora* στις παρυφές δάσους *Quercus frainetto*, παραπλεύρως δρόμου από Κονισκό προς Γερονέρι, στον τύπο οικότοπου 91Μ0.

Πίνακας 2.2.7-1 : Οικολογικές Απαιτήσεις Ασπονδύλων (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων			
Είδος	Περιγραφή Βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Λεπιδόπτερο. Στην Ελλάδα απαντάται κυρίως σε παρόχθια δάση πλατάνου, αλλά και σε βραχώδεις πλαγιές κοντά σε παρόχθια δάση καθώς και σε παρυφές φυλλοβόλων δασών. Ειδικά το ενδημικό υπο-Είδος απαντάται σε κοιλάδες με βλάστηση, όπου καταλαμβάνει τους ψυχρότερους τύπους οικοτόπων με αυξημένη υγρασία. ¹ Το είδος είναι γνωστό στη χώρα μας από την αποκαλούμενη κοιλάδα των πεταλούδων στη Ρόδο. Συνδέεται με τα εξής Είδη με τα οποία τρέφεται η προνύμφη: <i>Rosaceae</i> , <i>Platanus orientalis</i> , <i>Vitis</i> sp., <i>Morus</i> sp., <i>Castanea</i> sp. <i>Robinia</i> sp. ² .	GR 1440003	Εντοπίστηκε απλά η παρουσία του στις δειγματοληψίες στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας Ασπονδύλων, στον τύπο 91M0 (1 άτομο).
<i>Cerambyx cerdo</i>	Κολεόπτερο, ευρέως διαδομένο στην Κεντρική και Νότια Ευρώπη. Απαντάται σε φυλλοβόλα δάση, κυρίως δρυοδάση (<i>Quercus robur</i> , <i>Q. petraea</i> , <i>Q. pubescens</i> , <i>Q. ilex</i>) αλλά και σε άλλα είδη δένδρων (<i>Ulmus</i> , <i>Carpinus</i> , <i>Betula</i> , <i>Castanea</i> , <i>Fraxinus</i> κ.α.). Η παρουσία του είδους συνδέεται με γέρικα και μερικώς νεκρά δένδρα. Ιδίως σε ηλιόλουστες περιοχές (συνήθως σε υψόμετρο έως 1000 m). Μετά το ζευγάρισμα, τα θηλυκά αποθέτουν τα αυγά τους σε κοιλότητες του φλοιού γέρικων δέντρων. Οι προνύμφες τρέφονται με το σάπιο ξύλο για 3-4 χρόνια μέχρι να ενηλικιωθούν. Τα ενήλικα άτομα εμφανίζονται προς το τέλος της άνοιξης ή στην αρχή του καλοκαιριού και ζουν μόνο για μερικές εβδομάδες. ³ Απειλείται κυρίως από την αποψίλωση των δασών και την απομάκρυνση των γέρικων και ξερών δένδρων.	GR 1410001	Το είδος δεν εντοπίστηκε παρότι πραγματοποιήθηκαν στοχευμένες δειγματοληψίες για το είδος στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας Ασπονδύλων (7 διατομές για τα είδη <i>C. cerdo</i> και <i>Lucanus cervus</i> στον τύπο 9170.
<i>Lucanus cervus</i>	Κολεόπτερο. Οι προνύμφες του αναπτύσσονται σε σάπια πρέμνα δένδρων και πεσμένων πλατύφυλλων δέντρων που βρίσκονται σε επαφή με το έδαφος, ιδίως μηλιών <i>Malus</i> spp., λεύκων <i>Ulmus</i> spp., φλαμουριών <i>Tilia</i> spp., οξιών <i>Fagus sylvatica</i> και βελανιδιών <i>Quercus</i> spp. ⁴	GR 1410001	Το είδος δεν εντοπίστηκε παρότι πραγματοποιήθηκαν στοχευμένες δειγματοληψίες για το είδος στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας Ασπονδύλων (7 διατομές για τα είδη <i>C. cerdo</i> και <i>Lucanus cervus</i> στον τύπο 9170.

¹ Λεγάκης, Α., Γκιώκας, Σ., Κατή, Κ., Κασσάρα, Χ. και Fríc, J. 2014. Μελέτη 4: Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών ασπονδύλων κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα. Έκθεση Α' Φάσης. Τεύχος 1ο: Κατάλογος των Ειδών μελέτης. Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον & Αειφόρος Ανάπτυξη» (ΑΕΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ: 9 «Προστασία Φυσικού Περιβάλλοντος και Βιοποικιλότητας»).

² Legakis, A., (1996). *Callimorpha quadripunctaria*. In: Van Helsdingen P.J., Willemse L., Speight M.C.D. (eds.). *Background information on invertebrates of the Habitats Directive and the Bern Convention*. Council of Europe, Luxembourg.

³ Λεγάκης, Α., Γκιώκας, Σ., Κατή, Κ., Κασσάρα, Χ. και Fríc, J. 2014. Μελέτη 4: Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών ασπονδύλων κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα. Έκθεση Α' Φάσης. Τεύχος 1ο: Κατάλογος των Ειδών μελέτης. Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον & Αειφόρος Ανάπτυξη» (ΑΕΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ: 9 «Προστασία Φυσικού Περιβάλλοντος και Βιοποικιλότητας»).

⁴ Λεγάκης, Α., Γκιώκας, Σ., Κατή, Κ., Κασσάρα, Χ. και Fríc, J. 2014. Μελέτη 4: Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών ασπονδύλων κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα. Έκθεση Α' Φάσης. Τεύχος 1ο: Κατάλογος των Ειδών μελέτης. Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον & Αειφόρος Ανάπτυξη» (ΑΕΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ: 9 «Προστασία Φυσικού Περιβάλλοντος και Βιοποικιλότητας»).

Πίνακας 2.2.7-1 : Οικολογικές Απαιτήσεις Ασπόνδυλων (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων			
Είδος	Περιγραφή Βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	Ορθόπτερο, που απαντάται σε πετρώδεις ή αμμώδεις ξηρούς τύπους οικοτόπων, σε μεσαία και μεγάλα υψόμετρα (800 -1600 m), με προτίμηση στα ανοιχτά δρυοδάση με θαμνώδη υποόροφο και φυλλοστρωμνή. Τα ενήλικα εμφανίζονται το καλοκαίρι και δραστηριοποιούνται στο έδαφος, ιδίως στον πόδα αναχωμάτων και επιχωμάτων με βλάστηση. ^{5,6}	GR 1440003	Το είδος δεν εντοπίστηκε παρότι πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας Ασπονδύλων.

Συμπερασματικά, κανένα από τα Ασπόνδυλα του Παρ. II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ασπόνδυλα, παρότι πραγματοποιήθηκαν στοχευμένες δειγματοληψίες για κάθε είδος. Διαπιστώθηκε μόνο η τυχαία παρουσία του *Callimorpha quadripunctaria* (1 άτομο) στο GR1440003, στον τύπο 91M0 (κοντά στη Μονή Ρουσάνου). Συνήθης τύπος εντοπισμού του είδους είναι ο 92C0.

Από τις οικολογικές απαιτήσεις των άλλων ειδών προκύπτει ότι:

- Τα κολεόπτερα *Cerambyx cerdo*, *Lucanus cervus*, τα οποία αναπαράγονται ή διαγουν ένα μέρος του κύκλου ζωής τους σε γέρικα και μερικώς ξερά ή σηπόμενα δένδρα εντοπίζονται σε γέρικα ή μερικώς ξερά δένδρα, σε ηλιόλουστες θέσεις, κυρίως σε δάση οξιάς (9110, 9130, 9150), βελανιδιάς (91M0) και αριάς (9240) καθώς και σε πλατανοδάση (92C0).
- Το ορθόπτερο *Paracaloptenus caloptenoides* εντοπίζεται σε αραιά δρυοδάση με θαμνώδη υπώροφο (91M0).

Από τα είδη του παρ. 3.3. του ΤΕΔ, στο GR1440003, εντοπίστηκε το λεπιδόπτερο *Zerynthia Polyxena* σε 5 θέσεις, οι 4 στον τύπο 91M0 (5-10 άτομα ανά θέση) κοντά στις θέσεις Βλαχάδα, Χιλιόμοδι και σε ρέματα και 1 στον τύπο 92C0 (45 άτομα) κοντά στον π. Ίων, (νότια της Μελισσότρυπας. Εντοπίστηκε ακόμα η παρουσία του *Parnassius mnemosyne* (1 άτομο, 2 θέσεις 6220*, 91M0).

⁵ Kati, V., Dufrêne, M., Legakis, A., Grill, A. & Lebrun, P. (2004). Conservation management for Orthoptera in the Dadia reserve, Greece. *Biological Conservation* 115: 33-44.

⁶ Panrock (2008): Ein Wiederfund der Kurzflügeligen Schönschrecke, *Paracaloptenus caloptenoides* BRUNNER VON WATTENWYL, 1861 (Orthoptera: Caelifera) in Österreich.

Πίνακας 2.2.7-2 : Οικολογικές Απαιτήσεις Ιχθύων (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
<i>Barbus sperchiensis</i>	Ενδημικό της Ελλάδας. Απαντά στον Πηνειό και Σπερχειό ποταμό, στον Παγασητικό Κόλπο (Χολόρεμα) και στη Β. Εύβοια. Τυπικό ρεόφιλο που ενδιαίτει κυρίως στα ποτάμια με χαλικώδη και κροκαλώδη υποστρώματα. Βενθικό, ρεόφιλο, επιλέγει υφάλους σε ποταμούς και ρυάκια ή χείμαρρους με χαλικώδες υπόστρωμα. ⁷	GR 1440002	Από δειγματοληψίες του ΕΛΚΕΘΕ, το είδος εντοπίστηκε στον Πορταϊκό ποταμό με 78 άτομα.
		GR 1440003	Από δειγματοληψίες του ΕΛΚΕΘΕ, το είδος εντοπίστηκε στον Πηνειό ποταμό, με μ.ό. 200 άτομα.
<i>Barbus peloponnesius</i>	Διαδεδομένο είδος Μπριάνας που ζει κυρίως σε ρέοντα νερά με χοντρόκοκκο υπόστρωμα (χαλίκια, βότσαλα, κροκάλες). Σε μερικούς ποταμούς μπορεί να έχει εξαφανιστεί διότι δεν έχει την δυνατότητα επαναποίκισης αν χαθεί ένας πληθυσμός. Ενδιαίτει σε λίμνες και υδάτινες μάζες στα πεδινά, με αργή ροή. Βρίσκεται στα κατώτερα και ανώτερα τμήματα των ρευμάτων με πετρώδη πυθμένα και ρεύμα. Τρέφεται με υδρόβια ασπόνδυλα.	GR 1440001	Από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προέκυψαν δειγματοληψίες ούτε βιβλιογραφικές αναφορές παρουσίας του είδους
		GR 1440002	Από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προέκυψαν δειγματοληψίες ούτε βιβλιογραφικές αναφορές παρουσίας του είδους
<i>Cobitis vardarensis</i>	Εντοπίζονται συνήθως σε ήρεμα νερά λιμνών και υγροτόπων, σε τμήματα ποταμών, τάφρων και καναλιών με ιλυώδες υπόστρωμα. Συνήθως σε πεδινές περιοχές ή οροπέδια, σπάνια σε ορεινές περιοχές ή σε μικρούς ρύακες με έντονη ροή υδάτων. ⁸ Ενδημικό της Ελλάδας και ειδικά της Μακεδονίας. Προτιμά περιοχές σε λίμνες και ποτάμια με χαμηλή ροή. Απαντά στους ποταμούς Αξιό, Γαλλικό, Λουδία, Αλιάκμονα, Μαυρονέρι, Πηνειό και στη Λ. Δοϊράνη.	GR 1440003	Από δειγματοληψίες του ΕΛΚΕΘΕ, το είδος εντοπίστηκε στον Πηνειό ποταμό με 4 άτομα.
<i>Salmo farioides</i>	Ενδημικό των δυτικών Βαλκανίων (λεκάνες ποταμών που εκβάλλουν στο Ιόνιο και την Αδριατική). Στην Ελλάδα εμφανίζεται στις λεκάνες απορροής των ποταμών Αλφειού, Μόρνου, Εύηνου, Αχελώου, Άραχθου, Αώου και Καλαμά. Διαβιεί σχεδόν αποκλειστικά στα ψυχρά νερά ορεινών και ημιορεινών ποταμών και ρεμάτων (με θερινή θερμοκρασία < 20 °C) και μεταναστεύει κατά την αναπαραγωγική περίοδο αλλά και κατά το θέρος όταν ορισμένα τμήματα ποταμών ή παραπόταμοι στερεύουν. Αναπαράγεται σε φυσικούς ρύακες με αμμοχαλικώδες υπόστρωμα, κυρίως κατά τους χειμερινούς μήνες (Νοέμβριο - Ιανουάριο). Τρέφεται με προνύμφες εντόμων, ενήλικα έντομα (υδρόβια και ιπτάμενα), καρκινοειδή, αμφίβια και μικρά ψάρια.	GR 1440001	Από δειγματοληψίες του ΕΛΚΕΘΕ, το είδος εντοπίστηκε στον Λεπενίτη, συμβάλλοντα στον Ασπροπόταμο (τύπος οικότοπου 3240)) με 79 άτομα (18 νεαρά). Επίσης, εντοπίστηκε στο ρέμα Σκληνασιώτικο, σε δύο θέσεις με περίπου 75 άτομα ανά θέση .

⁷ Barbieri R., S. Zogaris, E. Kalogianni, M. Th. Stoumboudi, Y. Chatziniolaou, S. Giakoumi, Y. Kapakos, D. Kommatas, N. Koutsikos, V. Tachos, L. Vardakas & Economou A.N.(2015): Freshwater Fishes and Lampreys of Greece: An annotated checklist. Monographs on Marine Sciences No. 8. Hellenic Centre for Marine Research: Athens, Greece.

⁸ ΥΠΑΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών ιχθυοπανίδας κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» (ΜΕΛΕΤΗ 6)

Πίνακας 2.2.7-2 : Οικολογικές Απαιτήσεις Ιχθύων (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων			
Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
		GR 1440002	Το είδος εντοπίστηκε σε δειγματοληψίες στο ρ. Καμναϊτικό, νότια του οικ. Νεραΐδοχωρι (μ.ό. 117 άτομα) και στο Σκληνασιώτικο (μ.ό. 75 άτομα).
		GR 1410002	Από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προέκυψαν δειγματοληψίες ούτε βιβλιογραφικές αναφορές παρουσίας του είδους.
		GR 1410001	Από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προέκυψαν δειγματοληψίες ούτε βιβλιογραφικές αναφορές παρουσίας του είδους.
<i>Telestes pleurobipunctata</i>	Ενδημικό είδος της Δ. Ελλάδας. Ρεόφιλο, προτιμά μικρο-ενδιαπήματα με χαμηλή ροή. Η γεννητική ωρίμανση γίνεται το 2 ^ο έτος της ζωής του και η αναπαραγωγική περίοδος είναι τους μήνες Απρίλιο – Μάιο. Ζει έως 4 χρόνια. Τρέφεται κυρίως με προνύμφες εντόμων και συμπληρώνει τη διαίτά του με υπολείμματα φυτικών και ζωικών οργανισμών.	GR 1440001	Το είδος δεν εντοπίστηκε σε δειγματοληψίες.
<i>Sabanejewia balcanica</i>	Διαδομένο σε περιοχές της Ευρώπης (Ρουμανία, Ουκρανία, Ρωσία) και στη χώρα μας στον Έβρο, τον Γαλλικό έως και τον Πηνειό. Επιλέγει ρυάκια με καθαρά νερά, σε βάθη έως 1,5 m με αμμώδεις πυθμένες καθώς και σε μεγάλους ποταμούς.	GR 1440003	Το είδος εντοπίστηκε στον Πηνειό ποταμό με 16 άτομα .
Πηγή: Νέαρχος και συνεργάτες (2015): Ψάρια και οργανισμοί εσωτερικών υδάτων της Ελλάδας. ΑΠΘ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.			

Συμπερασματικά, από δειγματοληψίες του ΕΛΚΕΘΕ, τεκμηριώνεται η παρουσία του *Barbus sperchiensis* στον Πηνειό ποταμό GR1440003) και τον Πορταϊκό (GR1440002). Βάσει των οικολογικών του απαιτήσεων πρόκειται για ρεόφιλο, βενθικό των μεγάλων ποταμών.

Καταγράφηκε επίσης το *Salmo farioides* στην ΕΖΔ GR 1440001 στον Λεπενίση (παραπόταμο του Ασπροποτάμου) και το Σκληνασιώτικο ρ. με περίπου 75-80 άτομα ανά θέση. Από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προέκυψαν δειγματοληψίες ούτε βιβλιογραφικές αναφορές παρουσίας του είδους στις ΕΖΔ GR 1410002 και GR 1410001.

Δεν εντοπίστηκαν τα *Barbus peloponnesius* (ρέοντα και λιμναία ύδατα, *Telestes pleurobipunctata* (ρεόφιλο, με χαμηλή ροή) ενώ το *Cobitis vardarensis* (λιμναία και ποτάμια ύδατα με χαμηλή ροή) εντοπίστηκε με μόλις 4 άτομα στον Πηνειό ποταμό στην ΕΖΔ GR 1440003. Το *Sabanejewia balcanica* καταγράφηκε με μικρό αριθμό (16 άτομα) στον Πηνειό ποταμό στην ΕΖΔ GR 1440003.

Πίνακας 2.2.7-3 : Οικολογικές Απαιτήσεις Αμφιβίων – Ερπετών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Αμφίβια	<i>Bombina variegata</i>	Ευρέως διαδεδομένο σε όλη την Ευρώπη. Απαντάται σε δάση φυλλοβόλων σε χαμηλά υψόμετρα και σε ξέφωτα σε δάση κωνοφόρων σε μεγαλύτερα. ⁹ Την περίοδο αναπαραγωγής (Μάιος – Αύγουστος) απαντάται σε λίμνες, βάλτους, ποτάμια, ρέματα, πηγές (συμπεριλαμβανομένων των ιαματικών), δεξαμενές, λακκούβες με χαλίκια και πηλό ενώ ανέχεται και κάποιου βαθμού ρύπανση των υδάτων. Συνήθεις τόποι αναπαραγωγής του αποτελούν οι πρόσκαιρες υδατοσυλλογές και νερολακούβες εντός ή πλησίον δασικών εκτάσεων. Απειλείται από την κλιματική αλλαγή και τον υβριδισμό με το <i>Bombina bombina</i> . ¹⁰ Εδάφη κατάλληλα για τη συγκράτηση του νερού της βροχής είναι τα ασβεστολιθικά. ¹¹	GR 1440001	Από δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα αμφίβια καταγράφηκαν 2 άτομα στον τύπο 9110.
			GR1440002 - το είδος δεν περιλαμβάνεται στο ΤΕΔ,	Από δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Αμφίβια το είδος εντοπίστηκε σε 5 τύπους οικοτόπων: 5150, 6170, 6510, 9270 και 92C0, με μέση πυκνότητα 7 άτομα στον τύπο 9270 και 5 στον 92C0. Το είδος εντοπίστηκε σε διάφορες θέσεις πλησίον του Πετρουλιώτικου και του Καμναίτικου ρέματος (κοντά στους οικισμούς Δροσχωρί, Κορομηλιές Παλαιοχώρι, Κάλτσα Παλαιοχώρι, κ.ά.).

⁹ Ιωαννίδης Ι., Παπαμιχαήλ Γ., Αράπης Θ., Λουκάτος Α. & Εμμανουηλίδη Β. 2015, Γ' Φάσης της Μελέτης 5 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης Ειδών αμφιβίων - ερπετών κοινωτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» - Παραδοτέο Γ12 «Επικαιροποιημένη έκδοση του παραδοτέου Β8 «Πρόταση Στόχων Διατήρησης (Conservation Objectives) για κάθε Είδος του Παραρτήματος II, για κάθε ΤΚΣ ή ομάδα ΤΚΣ» λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των εργασιών πεδίου Γ Φάσης», Υ.Π.Ε.Κ.Α., Αθήνα, Κοινοπραξία ΕΠΕΜ Εταιρεία Περιβαλλοντικών Μελετών Α.Ε. – Νικόλαος Γκάργκουλας – Ηλίας Ταρναράς, ΕΛΕΡΠΕ, Αθήνα. σελ 32

¹⁰ Sergius Kuzmin, Mathieu Denoël, Brandon Anthony, Franco Andreone, Benedikt Schmidt, Agnieszka Ogradowczyk, Maria Ogielska, Milan Vogrin, Dan Cogalniceanu, Tibor Kovács, István Kiss, Miklós Puky, Judit Vörös, David Tarkhnishvili, Natalia Ananjeva 2009. *Bombina variegata*. The IUCN Red List of Threatened Species 2009: e.T54451A11148290. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2009.RLTS.T54451A11148290.en>. Downloaded on 05 September 2019.

¹¹ Mulder Ed. Et al. (2018): The Netherlands and the Dutch. A physical and human geography. Springer editions.

Πίνακας 2.2.7-3 : Οικολογικές Απαιτήσεις Αμφιβίων – Ερπετών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
			GR 1410002	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Αμφίβια.
			GR 1410001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Αμφίβια.
Ερπετά	<i>Zamenis (Elaphe) situla</i>	Φίδι. Απαντάται σε μακκία βλάστηση, ελαιώνες, υγρότοπους, κοντά σε κατοικίες και κήπους. ¹² Κινείται ανάμεσα σε πέτρες και βλάστηση και συχνά απαντάται πάνω σε θάμνους και βράχια ή και σε κτίσματα. ¹³	GR 1440001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR 1440003	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
Ερπετά	<i>Emys orbicularis</i>	Υδρόβια χελώνα, με παρουσία σε στάσιμα ύδατα ή ρέοντα ύδατα χαμηλής ροής με καθαρό νερό, χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί να ανechθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια. ¹⁴	GR 1440001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR 1410002	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.

¹² Idem

¹³ Wolfgang Böhme, Petros Lymberakis, Rastko Ajtic, Varol Tok, Ismail H. Ugurtas, Murat Sevinç, Pierre-André Crochet, Claudia Corti, Idriz Haxhiu, Roberto Sindaco, Aziz Avci, Jelka Crnobrnja Isailovic, Yusuf Kumlutas 2009. *Zamenis situla*. The IUCN Red List of Threatened Species 2009: e.T61444A12485786. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2009.RLTS.T61444A12485786.en>. Downloaded on 05 September 2019.

¹⁴ Ιωαννίδης Ι., Παπαμιχαήλ Γ., Αράπης Θ., Λουκάτος Α. & Εμμανουηλίδη Β. 2015, Γ' Φάσης της Μελέτης 5 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης Ειδών αμφιβίων - ερπετών κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» - Παραδοτέο Γ12 «Επικαιροποιημένη έκδοση του παραδοτέου Β8 «Πρόταση Στόχων Διατήρησης (Conservation Objectives) για κάθε Είδος του Παραρτήματος II, για κάθε ΤΚΣ ή ομάδα ΤΚΣ» λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των εργασιών πεδίου Γ Φάσης», Υ.Π.Ε.Κ.Α., Αθήνα, Κοινοπραξία ΕΠΕΜ Εταιρεία Περιβαλλοντικών Μελετών Α.Ε. – Νικόλαος Γκάργκουλας – Ηλίας Ταρναράς, ΕΛΕΡΠΕ, Αθήνα. σελ 32

Πίνακας 2.2.7-3 : Οικολογικές Απαιτήσεις Αμφιβίων – Ερπετών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Ερπετά	<i>Mauremys rivulata</i>	Υδρόβια χελώνα με παρουσία σε χείμαρρους, λίμνες, λιμνοθάλασσες, αλυκές, φράγματα, αρδευτικά κανάλια, βάλτους και νερόλακκους. Προτιμά τα λιμνάζοντα ή χαμηλής ροής τρεχούμενα νερά. ¹⁵ Μπορεί να ανεχθεί αλατούχο και ρυπασμένο περιβάλλον και σε τεχνητές κατασκευές (αρδευτικά κανάλια, τάφροι, ταμιευτήρες αποθήκευσης νερού κλπ.) ¹⁶	GR 1440001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
Ερπετά	<i>Testudo graeca</i>	Χερσόβια χελώνα. Ιδανικό ενδιαίτημα είναι οι ημιανοιχτοί ή οι ανοιχτοί θερμόφιλοι βιότοποι, όπως τα δάση βελανιδιάς, που συνδυάζουν ποικιλία μικροενδιατημάτων, όπως θάμνοι, γυμνό έδαφος, χόρτα, φυλλοστρωμένη. Τα λιβάδια, οι μη αρδευόμενες καλλιέργειες ή/και εγκαταλελειμμένες καλλιέργειες συνιστούν επίσης κατάλληλους για το Είδος τύπους οικοτόπων ενώ το Είδος αποφεύγει τις εντατικές καλλιέργειες. ¹⁷	GR 1410001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
Ερπετά	<i>Testudo hermanni</i>	Χερσόβια χελώνα. Απαντάται κυρίως στη ζώνη των αειφυλλων-πλατύφυλλων αλλά και σε εύρος τυπικών μεσογειακών οικοσυστημάτων με εξαίρεση περιοχές με πολύ χαμηλή (ημιερημικές εκτάσεις) ή πολύ πυκνή φυτοκάλυψη. Ιδανικό ενδιαίτημα είναι οι ημιανοιχτοί ή οι ανοιχτοί θερμόφιλοι βιότοποι όπως τα δάση βελανιδιάς, που συνδυάζουν ποικιλία μικροενδιατημάτων, όπως θάμνοι, γυμνό έδαφος, χόρτα, φυλλοστρωμένη και βραχώδη τμήματα. Τα λιβάδια, οι μη αρδευόμενες καλλιέργειες ή/και εγκαταλελειμμένες καλλιέργειες συνιστούν επίσης κατάλληλους οικοτόπους για το Είδος αυτό. Το Είδος αποφεύγει έντονα καλλιεργημένες εκτάσεις (εσπεριδοειδή, μηχανικά καλλιεργημένοι ελαιώνες, κτλ.) και περιοχές μεγάλου υψομέτρου. Στην Ελλάδα, το Είδος υπάρχει σχεδόν στο σύνολο της επικράτειας πλην των πολύ ορεινών περιοχών. ¹⁸	GR 1440001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR1440002 - το είδος δεν περιλαμβάνεται στο ΤΕΔ,	Το είδος εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας σε 8 θέσεις, στους τύπους 5350, 92C0, 91M0, με μικρό αριθμό ατόμων (1 άτομο σε όλες τις θέσεις και 4 άτομα σε μία θέση στον τύπο 91M0).
			GR 1440003	Το είδος εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά, με 1 άτομο, στον τύπο 91M0.

¹⁵ Iden

¹⁶ van Dijk, P.P., Lymberakis, P., Ahmed Mohammed Mousa Disi, Ajtic, R., Tok, V., Ugurtas, I., Sevinç, M. & Haxhiu, I. 2004. *Mauremys rivulata*. The IUCN Red List of Threatened Species 2004: e.T158470A5200041. Downloaded on 05 September 2019.

¹⁷ Ιωαννίδης Ι., Παπαμιχαήλ Γ., Αράπης Θ., Λουκάτος Α. & Εμμανουηλίδη Β. 2015, Γ' Φάσης της Μελέτης 5 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης Ειδών αμφιβίων - ερπετών κοινωτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» - Παραδοτέο Γ12 «Επικαιροποιημένη έκδοση του παραδοτέου Β8 «Πρόταση Στόχων Διατήρησης (Conservation Objectives) για κάθε Είδος του Παραρτήματος II, για κάθε ΤΚΣ ή ομάδα ΤΚΣ» λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των εργασιών πεδίου Γ Φάσης», Υ.Π.Ε.Κ.Α., Αθήνα, Κοινοπραξία ΕΠΕΜ Εταιρεία Περιβαλλοντικών Μελετών Α.Ε. – Νικόλαος Γκάργκουλας – Ηλίας Ταρναράς, ΕΛΕΡΠΕ, Αθήνα. σελ 32

¹⁸ Idem

Πίνακας 2.2.7-3 : Οικολογικές Απαιτήσεις Αμφιβίων – Ερπετών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Ερπετά	<i>Testudo marginata</i>	Χερσόβια χελώνα. Απαντάται σε πλαγιές με πυκνή φρυγανική ή μακία βλάστηση, σε βραχώδεις περιοχές καθώς και σε ελαιώνες ή άλλες παραδοσιακές καλλιέργειες ή και αμμοθίνες. Αποφεύγει περιοχές με εντατική ανθρώπινη παρουσία. ¹⁹ Μπορεί να βρεθεί σε υψόμετρο έως 1300 m αλλά συνήθως βρίσκεται κάτω από τα 800 m. Προτιμά πιο ξηρά και ζεστά μέρη σε σχέση με το συμπάτριο <i>Testudo hermanni</i> ²⁰ .	GR 1410002	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR 1410001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR 1440003	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR 1410002	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Ερπετά.
			GR 1410001	Καταγράφηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα ερπετά στους τύπους 9270 και 91M0, με 1-2 άτομα, κοντά στον οικισμό Κέδρος.

Συμπερασματικά:

Το αμφίβιο *Bombina variegata* δεν εντοπίστηκε στις ΕΖΔ GR1410002 και GR 1410001. Στην ΕΖΔ GR 1440001 εντοπίστηκαν μόλις 2 άτομα στον τύπο 9110 (οξιές). Αντίθετα, στην ΕΖΔ GR1440002 – παρότι το είδος δεν περιλαμβάνεται στο ΤΕΔ, καταγράφηκε σε διάφορες θέσεις πλησίον του Περιοιολώτικου και του Καμναίτικου ρέματος (κοντά στους οικισμούς Δροσοχώρι, Κορομηλιές Παλαιοχώρι, Κάλτσα Παλαιοχώρι, κ.ά.) και σε 5 τύπους οικοτόπων: 5150, 6170, 6510, 9270 και 92C0, με μέση πυκνότητα 7 άτομα στον τύπο 9270 και 5 στον 92C0. Βάσει των οικολογικών του απαιτήσεων, οι καταλληλότεροι τύποι για την αναπαραγωγή του είδους είναι μη μόνιμες υδατοσυλλογές εντός δασών οξιάς σε ασβεστούχα εδάφη του τύπου 9270 (όπου εντοπίστηκαν και τα περισσότερα άτομα), σε φτερώνες (5150) καθώς και σε πλατανοδάση (92C0).

¹⁹ Ibidem

²⁰ van Dijk, P.P., Lymberakis, P. & Böhme, W. 2004. *Testudo marginata*. The IUCN Red List of Threatened Species 2004: e.T21653A9307262. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2004.RLTS.T21653A9307262.en>. Downloaded on 05 September 2019.

Οι δύο υδρόβιες χελώνες *Emys orbicularis*, *Mauremys rivulata* δεν εντοπίστηκαν στις δειγματοληψίες. Βάσει των οικολογικών τους απαιτήσεων, η παρουσία τους – παρότι δεν βρέθηκαν - είναι πιθανή σε ταμιευτήρες, λιμνάζοντα νερά και χαμηλής ροής ύδατα.

Οι χερσόβιες χελώνες *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*, και *Testudo marginata* δεν εντοπίστηκαν στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας στις ΕΖΔ GR144000, GR1440003, GR1410002, GR1410001. Εντοπίστηκαν μόνο 1-2 άτομα στην ΕΖΔ GR1440003 (στον τύπο 91M0) και την ΕΖΔ GR1410001 (στον τύπο 9270). Ομοίως, δεν εντοπίστηκε το *Zamenis (Elaphe) situla*, στις ΕΖΔ GR 1440001 και GR 1440003. Βάσει των οικολογικών τους απαιτήσεων η παρουσία των ειδών αυτών σχετίζεται περισσότερο με τον τύπο 91M0.

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων				
Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Χειρόπτερα	<i>Barbastella barbastellus</i>	Κουρνιάζει σε σχισμές ή πίσω από το χαλαρό φλοιό δέντρων όλο το χρόνο, σε ώριμα φυλλοβόλα δάση, καθώς και σε ρωγμές βράχων και μέσα σε κτίρια. Αναζητά την τροφή του σε ώριμα δάση, και στις άκρες των δασών. Τρέφεται κυρίως με σκώρους και μύγες και άλλα λεπιδόπτερα. Το καλοκαίρι οι περιοχές κουρνιάσματος βρίσκονται σε ώριμα δάση και περιστασιακά σε κτήρια. Επιδεικνύει πιστότητα σε περιοχές κουρνιάσματος και αναζήτησης τροφής. Το χειμώνα η χειμερία νάρκη αρχίζει στα δένδρα αλλά αργότερα προτιμώνται υπόγεια σημεία (φυσικά σπήλαια, υπόγεια, ορυχεία, σιλό), τα οποία συνήθως είναι πολύ κρύα. Πρόσφατα δεδομένα υποδεικνύουν ότι το είδος επισκέπτεται τα σημεία χειμérias νάρκης τα οποία χρησιμοποιεί ως τόπους αναπαραγωγής.	GR 1410001	Δεν καταγράφηκε στις δειγματοληψίες χειρόπτερων στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά.
Χειρόπτερα	<i>Miniopterus schreibersii</i>	Ευρύοικο Είδος. Σχηματίζει αποικίες (συχνά μικτές με άλλα Είδη χειρόπτερων) εκατοντάδων ως και χιλιάδων ατόμων σε σπήλαια και ορυχεία την περίοδο ανατροφής των μικρών και την περίοδο της χειμερίας νάρκης. Μεταναστευτικό που αλλάζει τις περιοχές κουρνιάσματος αρκετές φορές κατά τη διάρκεια του έτους. Εντομοφάγο ²¹ κυρίως με σκώρους και περιστασιακά με μύγες. Συνήθως θηρεύει εντός μέγιστης ακτίνας 15-20 km από τις θέσεις καταφυγίου, κατά προτίμηση σε δασώδεις περιοχές,	GR 1440002	Σε παρόχθια βλάστηση (92D0) καταγράφηκαν μερικά περάσματα του είδους στις δειγματοληψίες για τα χειρόπτερα στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά.

²¹ Vincent S, Nemoz M, S Aulagnier (2011) ACTIVITY AND FORAGING HABITATS OF *MINIOPTERUS SCHREIBERSII* (CHIROPTERA, MINIOPTERIDAE) IN SOUTHERN FRANCE: IMPLICATIONS FOR ITS CONSERVATION. *Hystrix It. J. Mamm.* (n.s.) 22(1): 57-72

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
		και υγρότοπους. ²²	GR 1440003	Στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά καταγράφηκαν αρκετές εκατοντάδες περάσματα στο σπήλαιο Μελισσότρυπα στο Κεφαλόβρυσο.
			GR 1410001	Καταγράφηκε στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας, σε μικρούς αριθμούς ατόμων (3 άτομα), στην παραλίμνια ζώνη του Ταυρωπού, στον τύπο οικότοπου 91M0.
Χειρόπτερα	<i>Myotis blythii</i>	Αγελαιο, σχηματίζει αποικίες έως 500 ατόμων για την ανατροφή των μικρών (βρεφοκομία) και κατά τη χειμερία νάρκη. Μοιράζεται σπηλιές με το <i>Miniopterus schreibersii</i> και κατά τους HANÁK et al (2001) ²³ , είναι αυστηρά σπηλαιόβιο Είδος με αποικίες σε μεγάλες σπηλιές και μεγάλους υπόγειους τεχνητούς χώρους συμπεριλαμβανομένων αρχαίων ερειπίων. Τα περισσότερα άτομα θηρεύουν, εντός μιας μέγιστης ακτίνας 5-6 km από τις θέσεις καταφυγίου. Περιστασιακά μεταναστευτικό με κινήσεις μέχρι 488 km. Τρέφεται κυρίως με έντομα, όπως προνύμφες λεπιδοπτέρων και ιδιαίτερα με τριζόνια της οικογένειας Tettigoniidae, με μηλολόνθες (<i>Melolontha melolontha</i>), γρύλλους όπως <i>Gryllus campestris</i> , και Είδη Gryllotalpidae (Arlettaz 1996).	GR 1440003	Καταγράφηκαν στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά, 5 άτομα σε παραποτάμια βλάστηση (92C0) στον π. Μουργκάνα

²² Benda, P. & Paunović, M. 2019. *Miniopterus schreibersii*. The IUCN Red List of Threatened Species 2019: e.T81633057A22103918. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2019-1.RLTS.T81633057A22103918.en>. Downloaded on 25 September 2019.

²³Hanak V., Benda P., Ruedi M., Horacek I. & Sofianidou T. S. 2001: Bats (Mammalia: Chiroptera) of the Eastern Mediterranean. Part 2. New records and review of distribution of bats in Greece. *Acta Societatis Zoologicae Bohemicae* 65: 279–346.

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Χειρόπτερα	<i>Myotis capaccinii</i>	Εξαρτάται αποκλειστικά από υδάτινα ενδιαιτήματα. Ενδιαίει σε ασβεστολιθικές περιοχές κατά προτίμηση με δασώδες ή θαμνώδες έδαφος κοντά σε τρεχούμενο νερό. Αναζητά την τροφή του σε υγρότοπους και ποτάμια συστήματα, περιλαμβανομένων των τεχνητών υδάτινων σωμάτων, όπως κανάλια και ταμιευτήρες, καθώς και σε περιοχές με χαμηλή βλάστηση. Φαίνεται να προτιμά τις ήσυχες επιφάνειες νερού κατά την αναζήτηση της τροφής, πιθανώς διότι ο ηχοεντοπισμός των θηραμάτων διευκολύνεται με αυτόν τον τρόπο. Προτιμά ποτάμια πλάτους 10 m με πολύ παρόχθια βλάστηση. Τρέφεται με ψάρια, υδρόβια έντομα και μικρά ασπόνδυλα. Κουρνιάζει σε υπόγεια ενδιαιτήματα (κυρίως σπήλαια), όπου σχηματίζει αποικίες έως 500 ατόμων. Στα Βαλκάνια περιορίζεται σε καρστικές περιοχές. Η μετακίνηση μεταξύ χειμερινών και καλοκαιρινών αποικιών φθάνει σε απόσταση περίπου 50 km.	GR 1410001	Καταγράφηκε στις δειγματοληψίες χειρόπτερων της Μελέτης Εποπτείας, σε μικρούς αριθμούς ατόμων (3 άτομα), στην παραλίμνια ζώνη του Ταυρωπού, στον τύπο οικότοπου 91M0.
Χειρόπτερα	<i>Myotis emarginatus</i>	Αποικίες στην Ελλάδα εντοπίζονται κυρίως σε σπήλαια, ορυχεία, άλλες στοές, αλλά και σε κτίσματα και βραχοσκεπείς σχηματισμούς. ²⁴ Το καλοκαίρι κουρνιάζει μαζί με Είδη <i>Rhinolophus</i> . Για τη χειμερία νάρκη προτιμά υπόγειους χώρους. ²⁵ Τρέφεται κυρίως με αράχνες και μύγες. Αναζητά την τροφή του σε πλατύφυλλα δάση, θαμνότοπους, αγροτικές εκτάσεις και βοσκοτόπια, αλλά και σε υπόστεγα αγελάδων, όπου οι μύγες είναι άφθονες (Zahn et al., 2010, Dekker et al., 2013). Συνήθως αποφεύγει τα κωνοφόρα. Στη λεκάνη της Μεσογείου έχουν αναφερθεί και οι ελαιώνες ως τόποι αναζήτησης τροφής (Flaquer et al., 2008). ²⁶	GR 1440003	Καταγράφηκε 1 άτομο σε σπήλαιο στη Θεόπετρα στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά.

²⁴ ΥΠΑΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών Θηλαστικών κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» (ΜΕΛΕΤΗ 7)

²⁵ Piraccini, R. 2016. *Myotis emarginatus*. The IUCN Red List of Threatened Species 2016: e.T14129A22051191. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2016-2.RLTS.T14129A22051191.en>. Downloaded on 25 September 2019.

²⁶ Iden

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Χειρόπτερα	<i>Myotis myotis</i>	Αναζητά την τροφή του σε φυλλοβόλα δάση, και βοσκότοπους. Τρέφεται με μεγάλα αρθρόποδα του εδάφους, όπως σκαθάρια, γρύλους και αράχνες, τα οποία μαζεύει από το έδαφος αντί να χρησιμοποιεί τη μέθοδο του ηχοεντοπισμού εν πτήση. Στο μεγαλύτερο εύρος του το είδος κουρνιάζει σε υπόγεια σημεία όλο το χρόνο. Περιστασιακά σχηματίζει μικρές αποικίες σε δένδρα. Σχηματίζει αποικίες με άλλα είδη όπως τα <i>Myotis caraccinii</i> και <i>Miniopterus schreibersi</i> . Μεταναστεύει περιστασιακά.	GR 1440003	Καταγράφηκαν 2 άτομα σε παραποτάμια βλάστηση (92C0) στον π. Μουργκάνα, στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά..
Χειρόπτερα	<i>Rhinolophus blasii</i>	Σχηματίζει αναπαραγωγικές αποικίες και διαχειμάζει συνήθως σε ασβεστολιθικά σπήλαια, ορυχεία, στοές και υπόγειους χώρους. ²⁷ Οι καλοκαιρινές αποικίες βρίσκονται σε φυσικούς και τεχνητούς υπόγειους χώρους. Αυτό το Είδος θεωρείται καθιστικό (Hutterer et al., 2005). ²⁸ Το Είδος προτιμά μωσαϊκά ανοικτών και θαμνωδών εκτάσεων, αλλά κυνηγά και σε αραιά δάση και φυτοφράχτες.	GR 1440002	Στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας καταγράφηκαν 2 άτομα στο σπήλαιο Ανταλλάξιμα.
			GR 1440003	Στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας καταγράφηκαν αρκετές εκατοντάδες περάσματα στο σπήλαιο Μελισσότρυπα στο Κεφαλόβρυσο.
Χειρόπτερα	<i>Rhinolophus euryale</i>	Σχηματίζει τόσο τις χειμερινές όσο και τις αναπαραγωγικές αποικίες του σε υπόγεια καταφύγια (σπήλαια και ορυχεία εκτός ασβεστολιθικών περιοχών). Θεωρείται καθιστικό Είδος. Για την τροφοληψία προτιμά δάση πλατύφυλλων, παρόχθια δάση και θαμνώδεις εκτάσεις, συνήθως σε καρστικές περιοχές καθώς και δενδροκαλλιέργειες,. Αποφεύγει δάση κωνοφόρων. Τρέφεται με σκώρους και άλλα έντομα. ^{29, 30}	GR 1440002	Στις δειγματοληψίες χειρόπτερων της Μελέτης Εποπτείας για τα θηλαστικά καταγράφηκαν 2 άτομα του είδους στο σπήλαιο Ανταλλάξιμα.
			GR 1440003	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες χειρόπτερων της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά ούτε σε άλλη βιβλιογραφική αναφορά.

²⁷ ΥΠΑΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών Θηλαστικών κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» (ΜΕΛΕΤΗ 7)

²⁸ Taylor, P. 2016. *Rhinolophus blasii*. The IUCN Red List of Threatened Species 2016: e.T19515A21972073. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2016-2.RLTS.T19515A21972073.en>. Downloaded on 25 September 2019.

²⁹ ΥΠΑΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών Θηλαστικών κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» (ΜΕΛΕΤΗ 7)

³⁰ Juste, J. & Alcaldé, J. 2016. *Rhinolophus euryale*. The IUCN Red List of Threatened Species 2016: e.T19516A21971185. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2016-2.RLTS.T19516A21971185.en>. Downloaded on 25 September 2019.

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Χειρόπτερα	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Σχηματίζει αναπαραγωγικές αποικίες κυρίως σε υπόγεια καταφύγια (σπήλαια, ορυχεία, στοές), λιγότερο σε κτίσματα. ³¹ Για την χειμερία νάρκη προτιμά κρύους υπόγειους χώρους (συνήθως μεγάλες σπηλιές). Οι καλοκαιρινές αποικίες βρίσκονται σε θερμούς φυσικούς και τεχνητούς υπόγειους χώρους. Σε θερμές περιοχές δραστηριοποιούνται όλο το χρόνο. Καθιστικό Είδος. Οι αποστάσεις μεταξύ των χειμωνιάτικων και των καλοκαιρινών αποικιών είναι 20-30 km. ³² Τρέφεται με σκαθάρια, σκώρους και άλλα έντομα σε βοσκότοπους και σε δέντρα, σε απόσταση έως 2 - 3 km από την περιοχή κουρνιάσματος. Κυνηγά σε δάση, θαμνώνες, βοσκοτόπια και καλλιέργειες κ.α., συχνά και σε υγρότοπους με πλούσια παρόχθια βλάστηση, αλλά και σε κατοικημένες περιοχές.	GR 1440003	Στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας καταγράφηκαν αρκετές δεκάδες περάσματα στο σπήλαιο Μελισσότρυπα στο Κεφαλόβρυσο.
Χειρόπτερα	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Οι καλοκαιρινές αποικίες (αναπαραγωγής) βρίσκονται σε φυσικά και τεχνητά υπόγεια. Για τη χειμερία νάρκη προτιμά υπόγειους χώρους (σπήλαια, ορυχεία, στοές). Είναι καθιστικό Είδος, με την απόσταση μεταξύ των χειμερινών και καλοκαιρινών αποικιών 5-10 km, με μέγιστη απόσταση 153 km (Heymer 1964 σε Hutterer et al., 2005). ^{33, 34} Τρέφεται με σκνίπες, σκόρους και δίπτερα. Τρέφονται σχεδόν αποκλειστικά σε δασικές περιοχές, ενώ αποφεύγονται οι ανοικτές περιοχές (Zahn et al., 2008, Lino et al., 2014). Κυνηγά κυρίως κοντά στο έδαφος και κατά μήκος των παρυφών πλατύφυλλων, φυλλοβόλων δασών αλλά και σε περιοχές παραποτάμια βλάστηση και θαμνώνες.	GR 1440001	Το είδος δεν εντοπίστηκε στις δειγματοληψίες χειρόπτερων της Μελέτης Εποπτείας για τα θηλαστικά.
			GR 1440003	Στις δειγματοληψίες της Μελέτης Εποπτείας για τα θηλαστικά καταγράφηκε 1 άτομο στη Δρακοσπηλιά στο Καστράκι,

³¹ ΥΠΑΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών θηλαστικών κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» (ΜΕΛΕΤΗ 7)

³² Piraccini, R. 2016. *Rhinolophus ferrumequinum*. The IUCN Red List of Threatened Species 2016: e.T19517A21973253. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2016-2.RLTS.T19517A21973253.en>. Downloaded on 25 September 2019.

³³ Taylor, P. 2016. *Rhinolophus hipposideros*. The IUCN Red List of Threatened Species 2016: e.T19518A21972794. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2016-2.RLTS.T19518A21972794.en>. Downloaded on 25 September 2019.

³⁴ ΥΠΑΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης Ειδών θηλαστικών κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» (ΜΕΛΕΤΗ 7)

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Οπληφόρα	<i>Rupicapra rupicapra balcanica</i> ³⁵	Τη θερμή περίοδο του χρόνου, απαντά κυρίως πάνω από το δασόριο (αλπική και υποαλπική ζώνη) και την ψυχρή σε χαμηλότερα υψόμετρα. Το κατώτερο υψόμετρο όπου διαβίει IUCN (2019) είναι τα 500 m. Ο Hatzirvassanis (1991) αναφέρει ότι στην Ελλάδα, τα περισσότερα άτομα βρίσκονται μεταξύ 1500 και 2500 m. Από έρευνες ³⁶, ³⁷, έχει βρεθεί ότι το Είδος ζει και σε χαμηλού υψομέτρου φαράγγια με ποτάμι ή χωρίς και σε θαλάσσια παράλια. Η λαθροθηρία αποτελεί συνήθη παράγοντα θνησιμότητας για το Είδος στην Ελλάδα. Οι λαθροθήρες επωφελούνται από το πυκνό δίκτυο δασικών δρόμων (Hatzirvassanis 1991).	GR 1440001	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στη Μελέτη Εποπτείας. Από συνεντεύξεις με κατοίκους της περιοχής προκύπτει η μικρή παρουσία του είδους (συνήθως 1-2 άτομα) στην Κορυφή Τσουάνα, Κονάκια (τύπος οικότοπου 8210), στην κορυφή Βάλια Μάρε (Μυρμήγκι) και Πλαγιά Γκιώναλη, Κρανιά (τύπος 6170).
			GR 1440002	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στη Μελέτη Εποπτείας. Σύμφωνα με στοιχεία του Δασαρχείου Τρικάλων, το είδος εμφανίζεται, σποραδικά, τα τελευταία χρόνια, στην κορυφογραμμή του Κόζιακα, αλλά και στα όρη Νεράιδα και Αυγό (εντός της ΕΖΔ), ενώ υφίσταται και μόνιμος πληθυσμός κοντά στον οικισμό Αηδόνα (εντός της ΕΖΔ).

³⁵ Δεν υπάρχει πλέον στο site (ΤΕΔ GR1420001, Ημερομηνία επικαιροποίησης: 22/12/2016)

³⁶ Yockney IJ & GJ Hickling (2000) Distribution and diet of chamois (*Rupicapra rupicapra*) in Westland forests, South Island, New Zealand. *New Zealand Journal of Ecology* 24(1):31-38

³⁷ Milovac M, Adžić I, Marasović Z & G Lukač (2014) Current status of the Northern chamois *Rupicapra rupicapra* in Paklenica National Park. *NAT. CROAT.* 23(1):1-13

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
Υδρόβιο Θηλαστικό	<i>Lutra lutra</i>	Απαντάται σε όλη την ηπειρωτική Ελλάδα και σε ορισμένα νησιά. Ζει σε υγροτοπικές περιοχές, κυρίως σε ποτάμια, λίμνες, δελταϊκά συστήματα, εκβολές ποταμών και λιμνοθάλασσες, καθώς και σε αρδευόμενες εκτάσεις (αρδευτικά κανάλια, ορυζώνες) και αποστραγγιστικά κανάλια και τάφρους, ωστόσο περνά μεγάλο μέρος του χρόνου στην ξηρά, και οι χώροι φωλιάσματος του βρίσκονται πάντα στην ξηρά, συνήθως, κοντά στο νερό^{38, 39}. Τρέφεται κυρίως με ψάρια και με άλλα υδρόβια ζώα (καβούρια, караβίδες, βατράχια, νερόφιδα), μικρά θηλαστικά, πουλιά κλπ. Ζεί μεμονωμένα, διατηρώντας μεγάλες επικράτειες, που οριοθετούν με τα περιπτώματά τους και οι οποίες ποικίλλουν ως προς την έκταση ανάλογα με το Είδος του βιότοπου του⁴⁰. Είναι κατά κύριο λόγο νυκτόβιο, ζει μεμονωμένα, σε μεγάλες επικράτειες, τις οποίες οριοθετεί με τα περιπτώματα και τις εκκρίσεις του. Η επικράτεια ενός ζώου κατά μήκος υδατορευμάτων μπορεί να φτάνει τα 40 km (συνήθως 18 km) ανάλογα με την πυκνότητα της διαθέσιμης τροφής. Η παρουσία του Είδους συσχετίζεται με πυκνή παρόχθια βλάστηση, η οποία είναι πολύ σημαντική για τη διαβίωσή του. Για την αναπαραγωγή του ανοίγει τρύπες στις όχθες των ποταμών, σε κοιλότητες ανάμεσα σε ρίζες δέντρων, σωρούς από βράχια, ξύλα ή φερτά υλικά. Το μεγαλύτερο μέρος της δραστηριότητάς τους συγκεντρώνεται στη στενή λωρίδα και στις δύο πλευρές της διεπαφής μεταξύ ύδατος και γης. Τους καλοκαιρινούς μήνες οπότε μειώνεται η παροχή του νερού στα υδατορέματα και τις υδατοσυλλογές συνήθως μετακινείται σε πεδινές περιοχές, σε αρδευτικά και αποστραγγιστικά κανάλια και παραθαλάσσιες περιοχές.	GR 1440001	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στη Μελέτη Εποπτείας. Από τον εντοπισμό βιοδηλωτικών ιχνών από μέλη της ομάδας μελέτης προκύπτει η παρουσία του είδους στο ρ. Σκληνασιώτικο και το Λεπενίτση (συμβάλλοντας στον Ασπροπόταμο (τύπος οικότοπου 3240)).
			GR 1440002	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στη Μελέτη Εποπτείας. Από τον εντοπισμό βιοδηλωτικών ιχνών από μέλη της ομάδας μελέτης προκύπτει η παρουσία του είδους εντός της ΕΖΔ σε ποτάμια και ρέματα.
			GR 1440003	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στη Μελέτη Εποπτείας.
			GR 1410002	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες στη Μελέτη Εποπτείας για τα Θηλαστικά. Από εργασίες των μελών της ομάδας μελέτης προκύπτει η παρουσία του στον Αγραφιώτη και παραποτάμους του.

³⁸ Γαλανάκη, Α. & Γκαϊλίχ, Μ. (2009) Βίδρα. Σελ. 380-382, στο Λεγάκης και Μαραγκού (επιμ.εκδ.) Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας. Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία. ΥΠΕΚΑ. Αθήνα.

³⁹ Γαλανάκη, Α (2015) Αντιμετώπιση των απωλειών από ψαροφάγα Είδη της άγριας πανίδας (θηλαστικά και πτηνά) σε υδατοκαλλιέργειες. Βιβλιογραφική Επισκόπηση. ΕΡΓΟ ΕΤΑΚ - ΚΥΠΕ 7661/Β19. Σελ. 1-48

⁴⁰ Macdonald, S.M. & Mason, C.F. (1990) Action Plan for European Otters. In Foster Turley, P. Macdonald, S.M. & Mason, C.F. (eds) Otters; an action plan for their conservation. IUCN Species Survival Commission, Gland. Pp 29-40pp.

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
			GR 1410001	Από εργασίες μελών της ομάδας μελέτης προκύπτει η παρουσία του είδους από βιοδηλωτικά ίχνη στην παραλίμνια ζώνη του ταμιευτήρα και σε ρέματα αλλά και σκοτωμένων ατόμων από οχήματα επί οδών στην περιβάλλουσα έκταση.
Σαρκοφάγο	<i>Ursus arctos</i>	Σύμφωνα με το IUCN (2016), ο πληθυσμός του είδους στα Δ της χώρας μας συνιστά μέρος του υποπληθυσμού των Δειναρικών 'Αλπεων - Πίνδου (Σλοβενία, Κροατία, Βοσνία, Ερζεγοβίνη, Σερβία, FYROM, Μαυροβούνι, Κόσοβο, Αλβανία, Ελλάδα) με 3.000 συνολικά άτομα (1.650 ενήλικα) σε μια έκταση 115.300 km². Ο εκτιμώμενος αριθμός στη Δ. Ελλάδα είναι 350 άτομα. Ο υποπληθυσμός θεωρείται απομονωμένος, σταθερός, με φθίνουσα τάση και χαρακτηρίζεται ως Τρωτός (VU). Βαθμός απομόνωσης: 1 θηλυκό ανά γενιά με ελάχιστη επικοινωνία των αρσενικών με τους Αλπικούς πληθυσμούς της Ιταλίας, Ελβετίας, Αυστρίας και Σλοβενίας.⁴¹ Τα αμιγή και μικτά δάση φυλλοβόλων και κωνοφόρων της ορεινής και ημιορεινής ζώνης αποτελούν το κατεξοχήν ενδιαίτημα της καφέ αρκούδας. Σημαντικό ρόλο σε ότι αφορά τα τροφικά διαθέσιμα παίζουν και οι αγρο-δασικές διαπλάσεις της ημιορεινής ζώνης με υψηλή μωσαϊκότητα (διάκενα) αλλά και οι βραχώδεις εξάρσεις και ορθοπλαγιές ως κατάλληλοι τόποι διαχείμασης. Η χρήση της υπο-αλπικής ζώνης αφορά κυρίως μετακινήσεις προς γειτονικούς τομείς με κατάλληλο ενδιαίτημα ή/και τομείς διαχείμασης. Η δραστηριότητα τροφοληψίας και μετακίνησης είναι κυρίως νυκτόβια. Τρέφεται με τροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης. Η μέση έκταση του ετήσιου ζωτικού χώρου για τα αρσενικά άτομα είναι 270 km² ενώ για τα θηλυκά 118 km². Η επικάλυψη ζωτικού χώρου αρσενικών και θηλυκών είναι σύνηθες φαινόμενο, ενώ τα θηλυκά με μικρά αποφεύγουν συστηματικά τα μεγάλα αρσενικά. Η αρκούδα ζει περίπου 20 με 25 χρόνια. Το αναπαραγωγικό μεσοδιάστημα είναι περί τα δύο έτη	GR 1440001	Από βιοδηλωτικά ίχνη σε ξύλινους στύλους στη Μελέτη Εποπτείας προκύπτουν διεισώσεις του είδους παραπλεύρως των επαρχιακών οδών Στεφάνης - Πολυθέας- Κατάφυτου, Χαλίκι - Κατάφυτου, Κρανιά - Αμάραντο καθώς και κοντά στους οικισμούς Δολιανά, Καλλιθέα, Πολύθεα, Κατάφυτο, Ανθούσα, Μηλιά, Καλλιρόη και Κονάκια.
			GR 1440002	Από βιοδηλωτικά ίχνη σε ξύλινους στύλους στη Μελέτη Εποπτείας προκύπτουν διεισώσεις του είδους πλησίον των οικισμών Καλονέρι, Νεραϊδοχώρι, Περτούλι, Πύρρα, πλησίον των επαρχιακών οδών Τρίκαλα-Περτούλι, Περτούλι - Γέφυρα Μουργκάνη, Χρυσομηλιά - Παλιοχώρι.

⁴¹ IUCN (2016): The IUCN Red List of Threatened Species. Brown Bear (*Ursus arctos*). Isolated subpopulations.

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
		και η κάθε γέννα κυμαίνεται από 1 έως 3 μικρά και σπανιότερα 4. Το χειμώνα ο βιολογικός κύκλος της αρκούδας περιλαμβάνει τον χειμέριο λήθαργο. Κατά το χειμέριο λήθαργο η θερμοκρασία του σώματος της αρκούδας ελαττώνεται κατά 1 - 2°C σε σχέση με την κανονική (38°C), δεν καταναλώνει τροφή και νερό και δεν αποβάλλει ούρα ή κόπρανα. Τα καθοριστικά εξωτερικά ερεθίσματα που ωθούν την αρκούδα στην αναζήτηση της χειμερινής φωλιάς είναι οι πρώτες χιονοπτώσεις και οι χαμηλές θερμοκρασίες. Για την Ελλάδα έχει υπολογισθεί πως η μέση διάρκεια του χειμέριου λήθαργου είναι 84 ημέρες. Ωστόσο, η διάρκεια του χειμέριου ύπνου δεν είναι η ίδια για όλα τα άτομα. ^{42, 43, 44, 45.}	GR 1440003	Από βιοδηλωτικά ίχνη του <i>Ursus arctos</i> σε ξύλινους στύλους, στη Μελέτη Εποπτείας προκύπτουν διελεύσεις του είδους παραπλευρώς των επαρχιακών οδών Μετεώρων – Καλλιθέας, Νέας Ζωής (BA φράγματος Ληθαίου), στην όχθη του Π. Πηνειού (Α οικ. Μουργκάνη), πλησίον επαρχιακής οδού Αχλαδέας-Κερασούλας (Ν οικ. Ψήλωμα) και παραπλευρώς επαρχιακής οδού Θεόπετρας – Μαυρέλου (BA οικ. Κονίσκος).
			GR 1410002	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά. Από εργασίες μελών της ομάδας μελέτης προκύπτει η παρουσία του στην ορεινή ζώνη της ΕΖΔ.

⁴² Μερτζάνης Γ., Μπούσμπουρας Δ. (1996): Καφέ αρκούδα: βιογεωγραφία, πληθυσμοί, βιολογία, οικολογία Pp. 20-88 in: "Γενικό Σχέδιο Δράσης για την προστασία και διαχείριση των πληθυσμών και βιοτόπων της καφέ αρκούδας στην Ελλάδα", Πρόγραμμα LIFE «ΑΡΚΤΟΣ» (α' φάση), LIFE93NAT/GR/01080, ΥΠΓΕ, ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ, (Ψαρούδας Σπ. Eds.). 279pp. + 25 χάρτες GIS.

⁴³ Mertzanis G. et al. (1996): Present status and ecology of the brown bear (*Ursus arctos*) in Greece. Pp 12-44 in LIFE ARCTOS Project Final Report (ARCTUROS ed.), 140 pp, 25 GIS maps.

⁴⁴ Mertzanis G., Korakis G., Tsiokanos K., Aravidis Il. (2009): Expansion of brown bear range in the course of rural abandonment during the 20th century - a case study from the Pindos mountain range. Pp 330-337 in: "Woodland Cultures in Time and Space - Tales from the past, messages for the future". (Saratsi E., Burgi Mat., Johann El., Kirby K., Moreno D., Watkins Ch.eds.); Embryo Publ. 2009, ISBN 978-960-8002-53-1., 400 pp.

⁴⁵ Giannakopoulos Al., Trakiotis, Y. Mertzanis, P. Dimitrakopoulos, K. Theodorou (2012): Spatio-temporal interactions in relation to the social behaviour of Brown bears in Greece. European J. of Wildlife Research (sub.)

Πίνακας 2.2.7-4 : Οικολογικές Απαιτήσεις Θηλαστικών (Πίν. 3.2, ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Ομάδα Είδους	Είδος	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΕΖΔ στην οποία αναφέρεται	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη
			GR 1410001	Δεν πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για το είδος στα πλαίσια της Μελέτης Εποπτείας για τα Θηλαστικά. Από εργασίες μελών της ομάδας μελέτης και μαρτυρίες κατοίκων της περιοχής δεν επιβεβαιώνεται η παρουσία του είδους στα όρια της ΕΖΔ.

Συμπερασματικά:

Σημαντική παρουσία χειρόπτερων (αρκετές εκατοντάδες) τεκμηριώνεται στο σπήλαιο Μελισσότρυπα Κεφαλόβρυσου στην ΕΖΔ GR1440003 για τα είδη *Miniopterus schreibersii*, *Rhinolophus blasii*, *Rhinolophus ferrumequinum*. Λιγότερο σημαντικά φαίνεται πως είναι το σπήλαιο Ανταλλάξιμο στην ΕΖΔ GR 1440002 για τα είδη *Rhinolophus euryale*, *Rhinolophus blasii* (2 άτομα), το σπήλαιο Θεόπετρα και η Δρακοσπηλιά στο Καστράκι στην ΕΖΔ GR 1440003. Βάσει των οικολογικών τους απαιτήσεων για τα χειρόπτερα θέσεις χειμερινού καταφυγίου, αναπαραγωγής και ανάθρεψης των μικρών τους αποτελούν τα σπήλαια, τα ορυχεία, οι στοές και γενικότερα υπόγειοι χώροι.

Για τροφοληψία, σημασία έχει και η παρόχθια βλάστηση (92C0) στον π. Μουργκάνα και η παραλίμνια ζώνη του Ταυρωπού (91M0) δεδομένου ότι τρέφονται με έντομα, σε ποικιλία βιοτόπων, κυρίως σε δάση και δασικές εκτάσεις, αλλά και σε παρόχθια βλάστηση, θαμνώνες καθώς και σε υδατοσυλλογές.

Η παρουσία του *Rupicarpa rupicarpa balcanica* στις υπό εξέταση περιοχές δεν επιβεβαιώθηκε με δειγματοληψίες. Από εμπειρικά στοιχεία όμως (στοιχεία Δασαρχείου, συνεντεύξεις με κατοίκους της περιοχής) προκύπτει η μικρή παρουσία του είδους (συνήθως 1-2 άτομα) στην Κορυφή Τσουάνα, Κονάκια (τύπος οικότοπου 8210), στην κορυφή Βάλια Μάρε (Μυρμήγκι) και Πλαγιά Γκιώναλη, Κρανιά (τύπος 6170) στην ΕΖΔ GR1440001. Επίσης, η σποραδική παρουσία του είδους στην κορυφογραμμή του Κόζιακα, στα όρη Νεράιδα και Αυγό και μόνιμος πληθυσμός κοντά στον οικισμό Αηδόνα στην ΕΖΔ GR1440002.

Η παρουσία του *Lutra lutra* δεν τεκμηριώθηκε με δειγματοληψίες. Η παρουσία του είναι πιθανή σε ρέοντα ύδατα και υδατοσυλλογές όπου το είδος τρέφεται και στην παρόχθια βλάστηση (92C0, 92A0) που αποτελούν θέσεις καταφυγίου και αναπαραγωγής. Από εμπειρικά στοιχεία των μελών της ομάδας μελέτης προκύπτει η παρουσία του είδους στο ρ. Σκληνασιώτικο και το Λεπενίτση (συμβάλλοντα στον Ασπροπόταμο (3240) στην ΕΖΔ GR1440001, στον Αγραφιώτη και παραποτάμους του στην ΕΖΔ GR1410002, σε ρέματα της ΕΖΔ GR1440002 και στην παραλίμνια ζώνη του ταμιευτήρα Ταυρωπού.

Από τον εντοπισμό βιοδηλωτικών ιχνών του *Ursus arctos* σε ξύλινους στύλους προκύπτουν διελεύσεις του είδους στην ορεινή ζώνη των ΕΖΔ GR1440001, GR1440002, GR1440003 και GR1410002. Δεν τεκμηριώνεται η παρουσία του είδους στην ΕΖΔ GR1410001.

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Accipiter brevipes</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (τέλη Απριλίου-Σεπτέμβριος). Διαχειμάζει στην Αφρική. Διαδεδομένο σε Κ. και Β. Ελλάδα. Απαντά σε δάση και συστάδες δένδρων συχνά μέσα σε οικισμούς. Φωλιάζει στα δένδρα. Τρέφεται με σαύρες, έντομα και μικρά πουλιά.	GR 1440005	6220	
		GR 1440006	-	-
		GR 2430002	6170, 9270	
<i>Actitis hypoleucos</i>	Στην Ελλάδα συνήθως περαστικό κατά τη μετανάστευση (αρχές Μαρτίου – Μάιος και αρχές Ιουλίου – Σεπτέμβριος). Εμφανίζεται κυρίως την άνοιξη κατά τη μεταναστευτική περίοδο. Ωστόσο, μπορεί να παρατηρηθεί, με μικρότερη συχνότητα, και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Αναπαράγεται σε πετρώδεις όχθες σε δασωμένες περιοχές. Απαντάται μεμονωμένα στα υγρολίβαδα και στις όχθες των ρεμάτων αλλά και σε λιμάνια, παραθαλάσσιους δρόμους κλπ. Φωλιάζει στο έδαφος, ανάμεσα σε καλαμιές ή άλλα υδροχαρή φυτά, κοντά σε σώμα γλυκού νερού. Τρέφεται με έντομα, σκουλήκια και μαλάκια που βρίσκει στα υγρολίβαδα και στις όχθες των ρεμάτων.	GR 1440005	-	
<i>Aegolius funereus</i>	Στην Ελλάδα σπάνιο επιδημητικό. Μόνιμος κάτοικος σε δάση με αιωνόβια δέντρα πευκής και ελάτης, σε υψόμετρα έως και 1.600 m, και απανντάται συχνά στις παρυφές των δασικών ανοιγμάτων όπου και κυνηγά τη λεία του. Είναι άμεσα εξαρτημένος από τη παρουσία μικρών θηλαστικών και ευνοϊκών θέσεων φωλιάσματος. Φωλιάζει σε τρύπες δένδρων (παλιές φωλιές μύρου δρυοκολάπτη). Αναζητά την τροφή του κυρίως τη νύχτα. Τρέφεται κυρίως με μικρά θηλαστικά (μυγαλές, χωραφοπόντικες <i>Clethrionomys rutilus</i> , <i>Microtus agrestis</i> , <i>M. eriocticus</i>), σκίουροι, νυχτερίδες, βάτραχοι, πουλιά, ασπόνδυλα και έντομα.	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Aegypius monachus</i>	Στην Ελλάδα πολύ σπάνιο επιδημητικό. Απαντά σε ορεινές και πεδινές δασικές περιοχές. Φωλιάζει σε δέντρα, σε αραιές συστάδες κωνοφόρων (πεύκα) και φυλλοβόλων σε λόφους και βουνά. Τρέφεται σε ημιορεινά δάση με ήπιες κλίσεις και αρκετά διάκενα με χαμηλή βλάστηση, σε ανοιχτές εκτάσεις και στεπικές περιοχές. Τρέφεται κυρίως με ψοφίμια, από μεγάλα θηλαστικά επιλέγοντας τα σκληρά μέρη του σώματος (δέρμα, σάρκα), ακόμη και μικρά οστά που μπορεί να καταπιεί ολόκληρα και ερπετά.	GR 1440005	-	
<i>Alauda arvensis</i>	Στην Ελλάδα συνηθισμένος πολυάριθμος χειμερινός επισκέπτης (σε χωράφια) και σπανιότερα επιδημητικό. Ζει και αναπαράγεται σε ανοιχτές καλλιεργούμενες εκτάσεις και λιβάδια και αποφεύγει δασικές περιοχές. Στην Ελλάδα φωλιάζει σε ορεινές περιοχές π.χ. βοσκοτόπια. Τρέφεται με σπόρους αγρίων και καλλιεργημένων φυτών, φυλλαράκια, βλαστάρια, αλλά και από σκουλήκια, έντομα, αράχνες και σαλιγκάρια.	GR 1440005	5350, 6220	
		GR 1440006	91M0, 92C0	
		GR 2430002	5210, 5350, 9270	
<i>Alcedo atthis</i>	Στην Ελλάδα συνηθισμένος χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση και σπανιότερα επιδημητικό. Αναπαράγεται σε ποτάμια χαμηλής ροή με ψάρια, με δέντρα και πυκνή βλάστηση στις όχθες. Τον χειμώνα εξαπλώνεται και σε άλλους τύπους βιοτόπων όπως ταμειυτήρες, ακτές, παράκτιες λιμνοθάλασσες. Φωλιάζει σε αμμώδεις όχθες κατά μήκος ρεμάτων και ποταμών, κάποιες φορές και σε τρύπες τοίχων ή σε σάπιους κορμούς δέντρων. Για την τροφοληψία προτιμά στάσιμα ή χαμηλής ροής ύδατα με άφθονα μικρά ψάρια, καλαμιές και θάμνους στις όχθες. Ρέματα, μικρά ποτάμια και κανάλια προτιμούνται από ανοιχτές υδάτινες επιφάνειες. Τρέφεται κυρίως με ψάρια, αλλά και υδρόβια έντομα, μύγες (δίπτερα), πεταλούδες και σκώρους (Λεπιδόπτερα), αμφίβια (Rana), καραβίδες (Astacus), γαρίδες (Palaemon), γαρίδες (Gammarus) και ισόποδα το χειμώνα. Πολύ περιστασιακά τρέφεται με μούρα (Rubus, Sambucus) και μίσχους καλάμων (Phragmites)	GR 1440005	-	
<i>Alectoris graeca graeca</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Ζει σε ανοιχτές βραχώδεις, γυμνές περιοχές με αραιή βλάστηση.	GR 1440005	5350	
		GR 1440006	5350	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Θαμνώνες, αραιό μακκί κλπ. Επίσης σε παραδοσιακές ορεινές καλλιέργειες σιτηρών, αλπικά λιβάδια, απότομες πλαγιές με σάρες, γκρεμούς κλπ. Και αποφεύγει τις βορινές πλαγιές. Παμφάγο, τρέφεται κυρίως με σπόρους, μικρούς βολβούς και τρυφερά βλαστάρια. Επίσης, με έντομα, μυρμήγκια, ακρίδες και διάφορα μικρά σκουλήκια.	GR 2430002	5210, 6170, 8140, 9270, 4090	
<i>Anthus campestris</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Σεπτέμβριος). Απαντάται σε γυμνές ορεινές περιοχές, θίνες και ανοιχτές αμμώδεις παραλιακές εκτάσεις . Φωλιάζει στα κοιλάματα του εδάφους, σε φωλιά καλά προστατευμένη με χόρτα Τρέφεται με έντομα κυρίως σκαθάρια, ακρίδες, μυρμήγκια και διάφορα δίπτερα, στην διατροφή των νεοσσών οι κάμπιες παίζουν επίσης σημαντικό ρόλο.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Apus apus</i>	Καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Σεπτέμβριος). Φωλιάζει σε σπηλιές και ρωγμές, τρύπες εξαιρισμού, συνήθως σε ψηλούς βράχους ή σε κτίρια. Παρατηρούνται πιο συχνά σε κατοικημένες περιοχές ενώ δεν ζούνε συχνά σε γεωργικές περιοχές. Πόλεις και χωριά είναι το επιθυμητό περιβάλλον διότι οι παλιές σκεπές των σπιτιών παρέχουν τις ιδανικές συνθήκες για να χτίσουν τις φωλιές τους. Τρέφονται με διάφορα έντομα και αρθρόποδα τα οποία τα συλλαμβάνουν κατά την πτήση.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Aquila chrysaetos</i>	Επιδημητικό στην Ελλάδα. Ζει σε ορεινές περιοχές με βραχώδεις εξάρσεις όπου και φωλιάζει. Η επικράτεια ενός ζευγαριού είναι 80-100 km ² . Για την τροφοληψία του χρησιμοποιεί ανοιχτές εκτάσεις, ανάμεσα σε δάση και θάμνους ή γυμνές ράχες και ανοιχτούς βοσκοτόπους. Τρέφεται με μικρά θηλαστικά και πουλιά, ερπετά (ιδίως χελώνες).	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	4090, 6170, 9270	
<i>Aquila heliaca</i>	Σπάνιο επιδημητικό στην Ελλάδα. Αναπαράγεται σε δασωμένες πεδινές περιοχές.	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Φωλιάζει σε δέντρα κυρίως πεύκα (<i>Pinus brutia</i>) αλλά και βελανιδιές (<i>Quercus spp.</i>) σε αραιά πεδινά δάση χαμηλού σχετικά υψομέτρου (<500m). Επίσης σε στεπικές περιοχές, ανοιχτές και καλλιεργούμενες εκτάσεις. Αναζητά την τροφή σε πεδινά δάση με ξέφωτα και καλλιέργειες ή χέρσες περιοχές με βράχια καθώς και παραποτάμια οικοσυστήματα Τρέφεται με μικρά πτηνά και θηλαστικά, λαγόγυρους (<i>Citellus citellus</i>), λαγούς, μικρά τρωκτικά, πουλιά, ερπετά και ψοφίμια, και μερικές φορές έντομα.	GR 1440006	-	
<i>Aquila pomarina</i>	Καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Οκτώβριος). Φωλιάζει σε δασικές συστάδες χαμηλού ή μεσαίου υψομέτρου με φυλλοβόλα αλλά και κωνοφόρα είδη. Τρέφεται σε υγροτόπους γλυκού νερού, ποτάμια και ρέματα με υδροχαρή βλάστηση αλλά και σε βοσκότοπους, καλλιεργούμενες εκτάσεις και υγρολίβαδα κοντά στην περιοχή φωλεοποίησης. Τρέφεται με μικρά θηλαστικά, τρωκτικά (νυφίτσες), αμφίβια, ερπετά (φίδια), μεγάλα έντομα και μετρίου μεγέθους πτηνά. Σπανιότερα με νεκρά ζώα.	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	91M0, 5350	
<i>Ardea alba</i> (<i>Egretta alba</i> , <i>Casmerodius albus albus</i>)	Στην Ελλάδα διαδομένος χειμερινός επισκέπτης και σπανιότερα επιδημητικό. Φωλιάζει σε γλυκά νερά, βάλτους με αλμυρό νερό, λιμνούλες, ρυάκια, λίμνες, έλη σε δάση. Η φωλιά κατασκευάζεται από κλαδιά και τμήματα φυτών, συνήθως σε ύψος 1-1,5 m πάνω από το νερό σε καλαμιές, θάμνους, δέντρα ή άλλα φυτά, κοντά στο νερό ή σε νησίδες προστατευμένες από θηρευτές. Τρέφεται σε γλυκά νερά, βάλτους με αλμυρό νερό, υγρολίβαδα, λιμνούλες, ρυάκια, όχθες ποταμών και λιμνών, έλη σε δάση, αγροτικές καλλιέργειες κυρίως σε ορυζώνες και αρδευτικά χαντάκια. Κατά την υγρή περίοδο τρέφεται κυρίως με ψάρια και υδρόβια έντομα ενώ κατά την ξηρή κυρίως με μικρά θηλαστικά, έντομα και, σε λιγότερη κλίμακα, σαύρες, μαλάκια (σε μερικές περιπτώσεις ακόμη και με μικρά πουλιά).	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων				
Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Ardea cinerea</i>	Στην Ελλάδα πολυάριθμος χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση και τοπικά επιδημητικό. Αναπαράγεται συνήθως κατά αποικίες (αλλά και μοναχικά) σε ψηλά δένδρα κοντά σε λίμνες και υφάλμυρα νερά. Σκληροτράχηλο Είδος, αντέχει το κρύο και τον πάγο. Τρέφεται με ψάρια, μαλάκια, αμφίβια και ερπετά (σαύρες, φίδια).	GR 1440005	-	
<i>Bubo bubo</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Μόνιμος κάτοικος βουνών και δασών με απόκρημνα βράχια και μεγάλα γέρικα δέντρα και φωλιάζει σε απρόσιτα βράχια και σπανιότερα στο έδαφος σε βράχους ή πυκνή βλάστηση και αναζητά την τροφή του σε ανοικτές εκτάσεις ανάμεσα σε μακία, φρύγανα και διάσπαρτα δέντρα. Την ημέρα κουρνιάζει σε κοιλότητες βράχων και πυκνά δέντρα και δραστηριοποιείται το σούρουπο και τη νύχτα και την τροφή του αποτελούν θηλαστικά μικρού και μεσαίου μεγέθους (ποντίκια, αρουραίοι, σκαντζόχοιροι, λαγόι, κ.ά.) πουλιά (πάπιες, γλάροι, κορακοειδή) αλλά και πτώματα.	GR 1440005	5350	
		GR 1440006	91M0	
		GR 2430002	91M0	
<i>Burhinus oedicnemus</i>	Στην Ελλάδα μερικώς μεταναστευτικό, καθώς φωλιάζει κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες, αλλά απαντά, σπανιότερα, και ως επιδημητικό ή διαχειμάζον πτηνό. Αναπαράγεται σε χέρσες ανοικτές περιοχές, γυμνές ή με αραιή βλάστηση, σε στεγνές κοίτες ποταμών, σε παραδοσιακές καλλιέργειες σιτηρών αλλά και σε πετρώδες έδαφος με χαμηλή βλάστηση καθώς και σε μικρές βραχονησίδες κοντά στην ακτή. Τρέφεται με έντομα και άλλα ασπόνδυλα.	GR 1440005	-	
<i>Buteo buteo</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό και κοινός χειμερινός επισκέπτης. Από τα πιο κοινά αρπακτικά. Αναπαράγεται σε δάση ή συστάδες δένδρων που γειτονεύουν με ανοικτές περιοχές, γεωργικές καλλιέργειες κτλ. Φωλιάζει σε κωνοφόρα και φυλλοβόλα δένδρα, υψηλούς θάμνους, σε ποικιλία βιοτόπων αλλά κυρίως στα όρια δασών και ανοικτών περιοχών. Το χειμώνα είναι κοινό σε πεδιάδες. Τρέφεται κυρίως με ποντίκια αλλά και πουλιά, ερπετά, αμφίβια και γαιοσκώληκες.	GR 1440005	5350, 6220, 91M0, 92C0	
		GR 1440006	91M0, 5350	
		GR 2430002	5210, 5350, 8210, 91M0	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Buteo rufinus</i>	Στη Β. Ελλάδα κυρίως καλοκαιρινός επισκέπτης ενώ στη Ν. Ελλάδα επιδημικό και εν μέρει μεταναστευτικό. Φωλιάζει σε ανοικτές, μη καλλιεργούμενες εκτάσεις, με ψηλούς θάμνους και δέντρα αλλά κυρίως σε ανοικτές εκτάσεις με βραχώδεις σχηματισμούς. Χτίζει τη φωλιά σε μεμονωμένα δέντρα, βράχια αλλά και στο έδαφος. Τρέφεται σε ανοικτές και ημι-ερημικές εκτάσεις με φρυγανώδη βλάστηση με μικρά τρωκτικά, ερπετά και πουλιά.	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	5350, 91M0	
		GR 1440006	91M0	
<i>Calandrella brachydactyla</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (μέσα Μαρτίου – τέλη Αυγούστου). Αναπαράγεται σε ανοικτές ξηρές εκτάσεις σε καλλιεργημένα χωράφια ή πιο άνυδρες πεδιάδες και στεγνά αλίπεδα. Τρέφεται κυρίως με έντομα και καρπούς.	GR 1440005	-	
<i>Calidris minuta</i>	Στην Ελλάδα πολυάριθμος χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (Απρίλιος – τέλη Μάη και μέσα Ιουλίου – Οκτώβριος). Απαντά κυρίως στην παράκτια ζώνη σε ενδιαιτήματα όπως λασποτόπια, αμμώδεις ακτές, λιμνοθάλασσες, και αλυκές. Λιγότερο κοινή σε εσωτερικούς υγρότοπους γλυκού νερού, όπως λιμνούλες, λιμνοδεξαμενές. Αναζητά τροφή σε πολύ ρηχά νερά. Τρέφεται με ποικιλία ασπονδύλων, μυρμήγκια, μαλάκια, καρκινοειδή και φυτικούς οργανισμούς.	GR 1440005	-	
<i>Calidris temminckii</i>	Στην Ελλάδα κυρίως περαστικό κατά τη μετανάστευση και ορισμένα χειμερινοί επισκέπτες. Προτιμά σχετικά ξηρές περιοχές με χαμηλούς θάμνους. Φωλιάζει κυρίως σε φιόρδ, ποτάμια και σε εκβολές ποταμών. Αποφεύγει όσο είναι δυνατόν τις αμμώδεις ακτές και προτιμά κυρίως προστατευόμενους από το κρύο όρμους, ελώδεις περιοχές, εκβολές ποταμών και αλυκές. Τρέφεται με έντομα, σκουλήκια, μαλάκια και καρκινοειδή.	GR 1440005	-	
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Απρίλιος – Σεπτέμβριος). Απαντάται σε ποικιλία ανοικτών βιοτόπων με αραιά δένδρα από	GR 1440005	5350, 6220, 91M0	
		GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	αμμόλοφους, νησιά και νησίδες μέχρι αλπικά λιβάδια, ιδιαίτερα προτιμά ανοιχτά πευκοδάση και δάση φυλλοβόλων, βοσκότοπους περιφέρειες υγρότοπων. Συχνά κάθεται τη νύχτα σε αγροτικούς δρόμους. Τρέφεται με διάφορα ιπτάμενα έντομα όπως Λεπιδόπτερα και Κολεόπτερα, τα οποία προτιμώνται ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναπαραγωγής. Από τα Λεπιδόπτερα, έχει ιδιαίτερη προτίμηση στις νυχτοπεταλούδες. Η διατροφή του περιλαμβάνει και Δίπτερα, Εφημεροπτέρα, Ημίπτερα και Υμενόπτερα.	GR 2430002	91M0	
<i>Ciconia ciconia</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (Μάρτιος – Αύγουστος). Φωλιάζει & τρέφεται σε ανοιχτές εκτάσεις, ρηχούς βάλτους, λίμνες, λιμνοθάλασσες, ορυζώνες και καλλιεργήσιμες εκτάσεις. Φτιάχνει τη φωλιά του από κλαδιά συνήθως πάνω από 30m πάνω από το έδαφος στο ύπαιθρο και σε αστικές περιοχές σε δέντρα, στέγες, πυλώνες, στύλους και λοιπές ανθρωπογενείς κατασκευές και ειδικά κατασκευασμένες τεχνητές φωλιές. Τρέφεται με βατράχους, έντομα, ακρίδες και μικρά τρωκτικά, τα οποία αναζητεί το πρωί ιδίως αλλά και το βράδυ, στις ελώδεις ζώνες.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
<i>Ciconia nigra</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (Μάρτιος – Νοέμβριος). Φωλιάζει σε ώριμα, αδιατάρακτα δάση, μικτά ή αμιγή, φυλλοβόλα ή κωνοφόρα δάση με ξέφωτα. Η φωλιά είναι μεγάλη πλατφόρμα που κατασκευάζεται σε δέντρα με επίπεδη κορυφή και αρκετά πλατιά κώμη ώστε να συγκρατεί την κατασκευή, σε προεξοχές βράχων και σπηλιές μακριά από ανθρώπινη όχληση. Φωλιάζει επίσης σε βράχια και φαράγγια. Τρέφεται με αμφίβια και έντομα σε ρηχά ποτάμια, ρυάκια, βάλτους, λιμνούλες, έλη, υγρά λιβάδια, πλημμυρισμένες εκτάσεις, λιβάδια, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν καλαμιές ή ψηλό χορτάρι.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
<i>Circaetus gallicus</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (Μάρτιος – Σεπτέμβριος), όμως ορισμένα διαχειμάζουν	GR 1440005	5350, 91M0, 92C0	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	στην Ελλάδα. Φωλιάζει σε ώριμα δάση φυλλοβόλων και κωνοφόρων (Pinus spp., Quercus spp., Fagus spp.) σε ημιορεινές και ορεινές περιοχές, σε ανοιχτές καλλιεργούμενες εκτάσεις, σε πετρώδεις επιφάνειες με φυλλοβόλους θάμνους, πρόποδες λόφων και ημιορεινικές εκτάσεις. Η φωλιά τοποθετείται σχετικά χαμηλά σε δέντρο. Αναζητά την τροφή του σε ανοιχτές καλλιεργούμενες εκτάσεις, σε πετρώδεις επιφάνειες με φυλλοβόλους θάμνους, πρόποδες λόφων και ημιορεινικές εκτάσεις. Τρέφεται κατά 84% με φίδια, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό είναι τρωκτικά (5%), σαύρες (4%) και μικρές χελώνες (4%). Προτιμάει τα μη δηλητηριώδη φίδια (Elaphe sp., Coluber sp., Natrix sp., κ.α.), αλλά έχουν καταγραφεί επιθέσεις και σε δηλητηριώδη (Vipera sp.).	GR 1440006	5350	
		GR 2430002 – Είδος Χαρακτηρισμού	4090, 9270	
<i>Circus aeruginosus</i>	Στην Ελλάδα εν μέρει μόνιμο και εν μέρει μεταναστευτικό και συχνός χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Φωλιάζει & τρέφεται σε έλη, βάλτους, πλημμυρισμένες εκτάσεις, υγρά λιβάδια, ορυζώνες και καλαμιώνες. Η φωλιά κατασκευάζεται από καλάμια και τοποθετείται σε πυκνούς καλαμιώνες σε βάλτους ή σε πυκνή βλάστηση σε ρηχά νερά. Τρέφεται με μικρά θηλαστικά και πουλιά, ερπετά, αμφίβια και ψάρια. Βιότοπος τροφοληψίας του αποτελούν οι υγρά τοποί και τα υγρά λιβάδια.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
<i>Circus cyaneus</i>	Στην Ελλάδα διαδεδομένος χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Απαντά σε ανοιχτές, υγρές περιοχές που περιλαμβάνουν , παρόχθια	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	δάση, ελώδη λιβάδια, υφάλμυρους βάλτους και παλιά, υγρά χωράφια. Αποφεύγει τις περιοχές με συνεχή, πυκνά δάση, ενώ οι μεγαλύτερες συναθροίσεις συνήθως συνδέονται με μεγάλες εκτάσεις οικοτόπων χωρίς όχληση, που κυριαρχούνται από την ανάπτυξη πυκνής βλάστησης. Κατά τη μετανάστευση ενδιαίτει ψηλά βουνά, βραχώδη φαράγγια, ενώ κατά την διάρκεια του χειμώνα κατεβαίνει σε επίπεδες, ανοικτές περιοχές, όπως αγροτικές εκτάσεις και λιβάδια, κατά προτίμηση κοντά σε υγροτόπους. Φωλιάζει στο έδαφος. Τρέφεται με μικρά θηλαστικά (έως 95%), όπως ποντίκια, χωραφοπόντικες, αρουραίοι και σκίουροι εδάφους καθώς και πουλιά (στρουθιόμορφα, μικρά παρυδάτια και νεοσσοί υδρόβιων πτηνών). Η διατροφή συμπληρώνεται με αμφίβια (βάτραχοι), ερπετά και έντομα (κυρίως ορθόπτερα).	GR 2430002	-	
<i>Circus macrourus</i>	Στην Ελλάδα περαστικό κατά τη μετανάστευση, κυρίως την άνοιξη (Απρίλιος) και λιγότερο το φθινόπωρο. Απαντά σε ανοιχτές πεδιάδες, καλλιέργειες κλπ. Φωλιάζει στο έδαφος. Τρέφεται με μικρά ζώα και έντομα. Τρέφεται κυρίως με μικρά θηλαστικά, όπως Λαγόγυρους (<i>Spermophilus citellus</i>), μυγαλές και άλλα τρωκτικά, και με μικρά πτηνά (<i>Alaudidae</i>, <i>Oenanthe</i>, <i>Anthus</i>). Περιστασιακά, τρέφεται με σαύρες ή έντομα.	GR 1440005	-	
<i>Circus pygargus</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Απρίλιος – Σεπτέμβριος) και κυρίως περαστικό κατά τη μετανάστευση. Φωλιάζει σε πεδινές περιοχές, σε λιβάδια κοντά σε ποτάμια, λίμνες ή θάλασσα και γενικότερα σε σχετικά μικρούς και ξηρούς υγροτόπους. Η φωλιά τοποθετείται ανάμεσα σε ψηλή βλάστηση στο έδαφος, συχνά σε καλλιέργειες σιτηρών. Τρέφεται σε καλλιέργειες και λιβάδια αν και παρατηρείται και σε υγροτόπους και παράκτιες περιοχές με αμμοθίνες, ειδικά κατά την μετανάστευση. Τρέφεται με μικρά πουλιά, θηλαστικά, ερπετά και μεγάλα έντομα.	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Coracias garrulus</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Απρίλιος – Σεπτέμβριος) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Φωλιάζει σε ανοικτά δάση, παλιά πάρκα, παρόχθια δάση, οπωρώνες, φυτείες λεύκης και ιτιάς. Η φωλιά συνήθως βρίσκεται σε εγκαταλελειμμένες φωλιές από <i>Picus viridis</i> σε <i>Populus alba</i> ή λιγότερο συχνά σε <i>Salix</i> spp, σε κουφάλες σε <i>Platanus orientalis</i> , σε τοίχους ή αμμόδεις όχθες ή σε ορισμένες περιπτώσεις σε βράχους, οικίες και στοές μέσα στο έδαφος. Τρέφεται σε γεωργικές περιοχές, ειδικά σε λιβάδια και χωράφια με δημητριακά, αμπελώνες στους οποίους το έδαφος καλύπτεται μερικώς από βλάστηση, λιβάδια, και ανοιχτές περιοχές με διάσπαρτα δέντρα κυρίως βελανιδιές. Τρέφεται με έντομα και διάφορα αρθρόποδα, με μέγεθος τουλάχιστον 1 cm , όπως μεγάλα σκαθάρια, ακρίδες, σκολόπενδρες, λιβελλούλες, τζιτζίκια, γρύλοι, πεταλούδες, κάμπιες. Μικρά θηλαστικά, αμφίβια και ερπετά μπορεί να καταναλώνονται, αλλά όχι σε σημαντική ποσότητα. Μόνο κατά τη μετανάστευση προσθέτουν φυτά όπως σταφύλια και σύκα.	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	-	
		GR 1440006	91M0	
<i>Coturnix coturnix</i>	Στην Ελλάδα εν μέρει μόνιμο και εν μέρει μεταναστευτικό και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Αναπαράγεται σε λιβάδια με βλάστηση και σε γεωργικές καλλιέργειες, ενώ αποφεύγει υγρές περιοχές και βάλτους. Φωλιάζει στο έδαφος μέσα σε πυκνή βλάστηση και εκδηλώνει έντονη χωροκράτεια στην περιοχή γύρω από τη φωλιά. Τρέφεται με σπόρους και έντομα τα οποία βρίσκει στο έδαφος.	GR 1440005	-	
<i>Delichon urbicum</i>	Στην Ελλάδα πολυάριθμος καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Οκτώβριος) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Αναπαράγεται κατά αποικίες σε πόλεις και χωριά αλλά και σε βράχια σε ανοιχτές περιοχές. Καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιο – Οκτ). Περαιστικό, κουρνιάζει ομαδικά σε δένδρα (όχι σε καλαμιώνες). Κατασκευάζει τη φωλιά του στο γέισο των τοίχων, κάτω παό μπαλκόνια, σε γέφυρες κλπ. Τρέφεται με μικρά έντομα που συλλαμβάνει καθώς πετά.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Dendrocopos leucotos</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Φωλιάζει & τρέφεται σε ώριμα και σχετικά ανοιχτά μεικτά δάση ή αμιγή δάση φυλλοβόλων δέντρων με μεγάλο ποσοστό νεκρών δέντρων και πεσμένης ξυλείας.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Τα αμιγή και ώριμα δάση οξιάς, τα μικτά δάση οξιάς – ελάτης ή οξιάς – πεύκης, αποτελούν το βέλτιστο ενδιαίτημα του είδους. Συχνά σε δάση δρυός και γαύρου. Φωλιάζει σε κοιλότητες που το ίδιο ανοίγει σε νεκρούς ιστάμενους κορμούς, κυρίως φυλλοβόλων δέντρων. Τρέφεται με λάρβες εντόμων, σπόρους αλλά και φρούτα δασικών θάμνων όπως βατόμουρα.	GR 2430002	-	
<i>Dryocopus martius</i>	Στην Ελλάδα επιδημικό. Ευπροσάρμοστο είδος που απαντά και αναπαράγεται σε διαφορετικά δασικά ενδιαίτηματα, ώριμα δάση με κωνοφόρα, οξίες ή μικτά. Οι βέλτιστοι οικοτόποι είναι τα ορεινά και ημιορεινά δάση οξιάς (<i>Fagus</i> spp.), με διάσπαρτες συστάδες, κυρίως ερυθρελάτης (<i>Picea abies</i>) και ελάτης (<i>Abies</i> spp.). Ωστόσο, συχνάζει και σε μικτά δάση με βελανιδιές (<i>Quercus</i> spp.) και πεύκα (<i>Pinus</i> spp.). Πρακτικά, μπορεί να απαντάται σε κάθε τύπο δάσους εφ' όσον τα δένδρα παρέχουν μαλακό ξύλο και υπάρχει επαρκής τροφή. Σημαντικές προϋποθέσεις, αποτελούν τα παλαιά, ηλικιωμένα δένδρα ή αυτά σε σήψη, νεκρά ή προσβεβλημένα από μύκητες ή αρθρόποδα. Επίσης, λόγω του πολύ μεγάλου χώρου δράσης του, μπορεί να αποικίζει τις περιοχές δασών εμπορικής εκμετάλλευσης. Σκάβει με το ράμφος του στους κορμούς των δέντρων για να βρει τα ξυλοφάγα σκουλήκια που τα καρφώνει με τη γλώσσα του.	GR 1440005	-	GR1440006: 5350
		GR 2430002	91M0, 9270	
<i>Dendrocopos medius</i>	Στην Ελλάδα επιδημικό. Φώλιασμα και τροφοληψία σε ώριμα φυλλοβόλα δάση. Αναπαράγεται κυρίως σε δάση φυλλοβόλων με γέρικα δένδρα, άλλοτε αραιά και ξηρά (π.χ. δάση ήμερης βελανιδιάς) ή και πιο πυκνά και υγρά αλλά με ανοίγματα. Προτιμά ζεστά μέρη, κοιλάδες με ιπές και λεύκες, κωνοφόρα αλλά και ελαιώνες. Τρέφεται με έντομα και χυμούς από τον κορμό των δένδρων. Σκάβει τη φωλιά του σε σάπιους κορμούς ή χοντρά κλαδιά.	GR 1440006	91M0, 5350	GR1440005: 5350, 91M0
<i>Dendrocopos syriacus</i>	Στην Ελλάδα επιδημικό.	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Τυπικός δρυοκολάπτης των ελληνικών δασών συναντάται τόσο σε πεδινά όσο και σε ορεινά δάση μέχρι τα 1.100m. Προτιμά τα φυλλοβόλα δάση αλλά δεν είναι σπάνιος και σε δάση κωνοφόρων καθώς και σε παραποτάμιες συστάδες με ιπιές και λεύκες. Πολύ συχνά παρατηρείται επίσης κοντά σε μεμονωμένα δέντρα στα όρια καλλιεργειών αλλά σε περιαστικά δάση ή πάρκα μέσα σε οικισμούς Αναπαράγεται σε ανοικτές περιοχές με δενδροκαλλιέργειες, κήπους, πάρκα και αλσύλια, κτλ Τρέφεται με φλοιοφάγα και ξυλοφάγα έντομα και καρπούς.	GR 1440006	91M0	
<i>Egretta garzetta</i>	Στην Ελλάδα φωλιάζει από Μάρτιο μέχρι Δεκέμβριο στην βόρεια και κεντρική χώρα, και απαντά σε όλη την επικράτεια ως περαστικό κατά τη μετανάστευση. Αναπαράγεται κατά αποικίες σε πυκνά δένδρα, θάμνους και καλαμιώνες κοντά σε λίμνες, έλη, λιμνοθάλασσες και σε νησίδες κοντά στην ακτή. Φωλιάζει σε καλαμιές, θάμνους και δέντρα κοντά στο νερό έως και 20m από το έδαφος. Σε προστατευμένες περιοχές μπορεί να φωλιάσει και στο έδαφος. Φωλιάζει σε αμιγείς ή μεικτές αποικίες με άλλα Είδη όπου οι φωλιές απέχουν μεταξύ τους από 1 έως 4m. Τρέφεται σε γλυκά, υφάλμυρα ή αλμυρά νερά, δείχνοντας προτίμηση σε ρηχά νερά βάθους 10-15cm σε ανοικτές περιοχές χωρίς βλάστηση, όπου τα ψάρια συγκεντρώνονται στην επιφάνεια του εδάφους ή σε δεξαμενές. Τρέφεται, συχνά κατά ομάδες, με μεγάλη ποικιλία υδρόβιων οργανισμών και ανάλογα με την εποχική διαθεσιμότητα με μικρά ψάρια, έντομα, αμφίβια κ.ά..	GR 1440005	-	
<i>Emberiza caesia</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (τέλη Μαρτίου – Αύγουστος). Χαρακτηριστικό είδος των περιοχών με φρύγανα, χαμηλή μακία και βράχια, που το συναντάμε από το ύψος της θάλασσας μέχρι τα 1000m. Φωλιάζει στο έδαφος σε περιοχές με αραιή υποτυπώδη βλάστηση. Η διατροφή του αποτελείται από σπόρους, ενώ τα νεαρά τρέφονται και με έντομα.	GR 1440005	5350	
		GR 1440006	-	
<i>Emberiza hortulana</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (τέλη Μαρτίου – τέλη Αυγούστου). Φωλιάζει στα όρια ήπια καλλιεργούμενων εκτάσεων και σε περιοχές με	GR 1440005	6220	
		GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	αραιή διάσπαρτη βλάστηση και δεντροστοιχίες ή φυτοφράχτες. Επίσης σε διάκενα ή φυσικά ανοίγματα και στους οικοτόνους δάσους με αγροτικές ή λιβαδικές εκτάσεις. Φωλιά συχνά στο έδαφος σε θέσεις με κάλυψη από βλάστηση. Τρέφεται σε αγρούς ή βοσκότοπους με υψηλή ετερογένεια, όπου καλλιέργειες ή λιβάδια αναμιγνύονται με νησίδες δάσους, φυτοφράχτες και διασπαρτούς θάμνους. Η διατροφή του περιλαμβάνει μικρούς σπόρους και έντομα (Δεντροτζιτζίκας <i>Oecanthus pellucens</i>).	GR 2430002	-	
<i>Falco biarmicus</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Φωλιάζει σε απόκρημνα κάθετα βράχια, φαράγγια και παράκτιες ορθοπλαγιές. Η φωλιά του εντοπίζεται σε μικρές κοιλότητες ή πεζούλες συνήθως με βραχοσκεπή. Συχνά χρησιμοποιούν τις εγκαταλελειμμένες φωλιές άλλων αρπακτικών. Τρέφεται σε μεγάλης έκτασης βραχώδεις επιφάνειες, στεπικές και φρυγανικές περιοχές. Αποφεύγει γενικά τις δασωμένες εκτάσεις. Τρέφεται κυρίως με πουλιά που σε μέγεθος μπορεί να είναι μεγαλύτερα από αυτό, με μικρά θηλαστικά και με ερπετά (σαύρες κυρίως).	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	5350, 6220	
		GR 1440006 – Είδος Χαρακτηρισμού	-	
<i>Falco eleonora</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (τέλος Απριλίου -Οκτώβριος). Φωλιάζει σε απομονωμένες νησίδες με απόκρημνα παράκτια βράχια σε σχισμές και κοιλότητες αλλά και στο έδαφος κάτω από μεγάλες πέτρες ή	GR 1440005	91M0	
		GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Θάμνους ή και τελείως εκτεθειμένες στον ήλιο. Αναζητά την τροφή του σε καλλιεργούμενες εκτάσεις, υγρότοπους, θαμνώνες, αμπελώνες, σπαρτώνες. Η διαίτα μέχρι και τα τέλη Ιουλίου οπότε έχει ολοκληρωθεί η ωοτοκία, αποτελείται κυρίως από μεγάλα έντομα όπως πεταλούδες, ιπτάμενα μυρμήκια, λιβελλούλες, τζίτζικια και σκαθάρια τα οποία συλλαμβάνει στον αέρα με τα νύχια του, επάνω από τα νησιά ή τη θάλασσα. Κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου και μέχρι τον Οκτώβριο, τρέφεται αποκλειστικά με μεταναστευτικά πουλιά. Μετά την αναπαραγωγή του, δηλαδή τέλος Οκτώβρη με αρχές Νοέμβρη, πετά προς Ανατολική Αφρική και ιδιαίτερα Μαδαγασκάρη όπου διαχειμάζει επιστρέφοντας σε μια κατά βάση εντομοφαγική διαίτα.	GR 2430002	-	
<i>Falco naumanni</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος -Σεπτέμβριος). Αναπαράγεται σε πεδινές και ημιορεινές περιοχές αλλά και σε ορεινές πλαγιές, φαράγγια, βαθιές χαράδρες και άλλα βραχώδη εδάφη, που περιβάλλονται από ανοιχτές περιοχές για το κυνήγι. Φωλιάζει σε ρωγμές ή κάτω από στέγες σε παλιά σπίτια, στάβλους, αποθήκες, χαλάσματα και εκκλησίες σε αγροτικές περιοχές. Επίσης, σε τρύπες δέντρων και εσοχές βράχων. Τρέφεται σε ανοιχτές εκτάσεις με χαμηλή βλάστηση και χέρσα εδάφη, φυσικά και υπό διαχείριση λιβάδια και σε μη εντατικές καλλιέργειες Η διατροφή του περιλαμβάνει ακρίδες, κρεμυδοφάγους (Grylotalpidae) και σε ένα μικρό ποσοστό ποντίκια και σαύρες	GR 1440005	5350	
<i>Falco peregrinus brookei</i>	Στην Ελλάδα επιδημικό και χειμερινός επισκέπτης. Απαντά επί το πλείστον κατά μήκος οροσειρών, σε κοιλάδες ποταμών, σε ακτές, σε έλη, σε ανοιχτές εκτάσεις, αρκεί όλοι αυτοί οι οικοτόποι να γεινιάζουν με βράχια, από το επίπεδο της θάλασσας μέχρι τα 1.500 m. Φωλιάζει σε κάθετες ορθοπλαγιές φαραγγιών ή παράκτιων περιοχών – ιδιαίτερα στα νησιά. Εκτός αναπαραγωγικής περιόδου, απομακρύνεται από τις βραχώδεις περιοχές και μπορεί να παρατηρηθούν στα ηπειρωτικά, σε παράκτια πεδινά και υγρότοπους, όπου αναζητούν θηράματα. Τρέφεται κυρίως με πουλιά μέχρι το μέγεθος περιστέριου, πέρδικες κλπ. τα οποία πιάνει στον αέρα.	GR 1440005	6220	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	4090, 5210, 9270	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Falco vespertinus</i>	Στην Ελλάδα περαστικό κατά τη μετανάστευση, κυρίως την άνοιξη (τέλη Απριλίου – Μάιος). Απαντά σε ανοικτές περιοχές, με ομάδες δένδρων ή με διάσπαρτους μικρούς δασικούς θυλακες. Εκτός από άφθονη παροχή σε μεγάλα έντομα και μικρά θηλαστικά, το είδος εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα των κατάλληλων τόπων φωλιάσματος, ιδιαίτερα των παλαιών ερειπωμένων κτισμάτων. Τρέφεται με έντομα, ακρίδες, μικρά τρωκτικά.	GR 1440005	-	
		GR 2430002	-	
<i>Ficedula albicollis</i>	Στην Ελλάδα περαστικό κατά τη μετανάστευση. Προτιμά φυλλοβόλα δάση, πάρκα, κήπους, ελαιώνες, φυτοφράκτες και οπωρώνες. Δεν αναπαράγεται στην Ελλάδα αλλά περνάει κατά τις μεταναστεύσεις του. Φωλιάζει σε γέρικα δέντρα με κοιλότητες. Τρέφεται κυρίως με έντομα στον αέρα, αλλά ψάχνει και στο έδαφος, ανάμεσα στα φύλλα, για προνύμφες, αράχνες και άλλα ασπόνδυλα. Σπάνια τρέφεται με φρούτα.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Ficedula parva</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικός κατά τη μετανάστευση. Προτιμά κυρίως φυλλοβόλα δάση, συνήθως κοντά στο νερό. Τρέφεται με έντομα, τα οποία πιάνει ύστερα από σύντομες εξορμήσεις στον αέρα και στο έδαφος, μικρά αραχνοειδή, μυρμήγκια, σκαθάρια, μύγες, πεταλούδες και σαλιγκάρια.	GR 1440005	-	
<i>Ficedula semitorquata</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικός κατά τη μετανάστευση. Φωλιάζει σε ώριμα, κλειστά δάση φυλλοβόλων δέντρων (Ειδών <i>Quercus</i> και <i>Carpinus</i>) με υψηλούς και γυμνούς κορμούς, απουσία υπορόφου, συχνά σε βουνοπλαγιές. Επίσης σε παρόχθια δάση από <i>Fraxinus oxycarpa</i> και σε συστάδες από <i>Platanus orientalis</i> ή <i>Alnus glutinosa</i> . Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατό να φωλιάσει κοντά ή μέσα σε οικισμούς πχ σε κεντρικές πλατείες με ώριμα πλατάνια και παρουσία νερού. Η φωλιά του εντοπίζεται σε φυσικές κοιλότητες ή φωλιές από δρυοκολάπτες. Τρέφεται σε παρόχθια δάση ώριμων φυλλοβόλων δέντρων με έντομα τα οποία συλλαμβάνει κατά την πτήση και κάμπιες.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
<i>Gyps fulvus</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό και σπάνιος χειμερινός επισκέπτης.	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων				
Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Φωλιάζει σε ορεινές περιοχές, σε βραχώδεις ορθοπλαγιές ασβεστολιθικού υποστρώματος, σπανιότερα σε δέντρα. Η φωλιά συχνά φτιάχνεται σε προστατευμένες εσοχές σε βράχια ή σε μικρές σπηλιές. Τροφοληψία σε ανοικτές εκτάσεις με λίγα ή καθόλου δέντρα. Σε ημιορεινές και ορεινές περιοχές με καλούς πληθυσμούς άγριων οπληφόρων ή εκτατική κτηνοτροφία Τρέφεται με ψοφίμια κτηνοτροφικών ζώων μεσαίου ή μεγάλου μεγέθους όπως ιπποειδή και βοοειδή. Προτιμά κυρίως τα μαλακά μέρη των νεκρών ζώων, δείχνοντας ιδιαίτερη προτίμηση στα εντόσθια.	GR 1440006	-	
		GR 2430002 – Είδος Χαρακτηρισμού	-	
<i>Hieraaetus fasciatus</i> (<i>Aquila fasciata</i>)	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Φωλιάζει σε βράχια, σε εσωτερικούς γκρεμούς ή σε παράκτιες περιοχές πάνω από την θάλασσα. Φωλιά από κλαδιά, έως 2m διάμετρο, σε απόκρημνες ορθοπλαγιές ή μεγάλα δέντρα. Η φωλιά επαναχρησιμοποιείται τα επόμενα χρόνια. Τρέφεται σε θαμνώνες με μακκί αλλά και νεαρά αραιά δάση κοντά σε καλλιέργειες ή υγροτόπους. Τρέφεται με μεσαίου μεγέθους πτηνά (Φάσες, Αγριοπερίστερα, Πέρδικες κ.λπ.), μικρά θηλαστικά (π.χ. ποντίκια) και σπανιότερα με ερπετά, που βρίσκει σε εκτάσεις με αραιή θαμνώδη βλάστηση και κοντά σε καλλιεργημένες εκτάσεις.	GR 1440005	-	
<i>Hieraaetus pennatus</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό και περαστικό κατά τη μετανάστευση και σπάνια χειμερινός επισκέπτης. Φωλιάζει κυρίως σε δάση φυλλοβόλων αλλά και σε δάση κωνοφόρων, σε ημιορεινές αλλά και σε πεδινές περιοχές. Τρέφεται σε ενδοδασικά διάκενα αλλά και σε ανοιχτές εκτάσεις όπως λιβάδια, μεσογειακούς θαμνώνες και αγροσυστήματα. Τρέφεται με μικρού και μεσαίου μεγέθους πτηνά καθώς και με μικρά θηλαστικά και ερπετά.	GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Hippolais olivetorum</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάιος – Αύγουστος). Φώλιασμα σε δάση βελανιδιάς, ελαιώνες, οπωρώνες, φυτείες αμυγδαλιών και σε λιβάδια με διάσπαρτα δέντρα. Φωλιάζει σε κλαδιά χαμηλών δέντρων ή μέσα σε πυκνή βλάστηση θάμνων, συνήθως σε χαμηλό ύψος από το έδαφος (30 – 35 εκατοστά). Τροφοληψία σε δάση βελανιδιάς, ελαιώνες, οπωρώνες, φυτείες αμυγδαλιών και σε λιβάδια με διάσπαρτα δέντρα. Ψάχνει την τροφή του κυρίως στη φυλλωσιά δέντρων και σε θάμνους. Τρέφεται με ασπώνδυλα που βρίσκει στους θάμνους, με σύκα στα τέλη του καλοκαιριού και μούρα το φθινόπωρο.	GR 1440005	-	
<i>Hirundo rustica</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Οκτώβριος). Συχνό σε αγροτικές περιοχές, χωριά αλλά και σε πόλεις. Εκτός αναπαραγωγικής περιόδου συχνά κουρνιάζουν ομαδικά σε καλαμιώνες. Φωλιάζει μέσα και έξω από κτίρια, κάτω από σκεπές, κλπ. Εντομοφάγο, κυνηγά έντομα χαμηλά πάνω από το έδαφος, πάνω από δρόμους, κοντά σε ζώα που βόσκουν αλλά και πιο ψηλά, σε κορυφές δέντρων Τρέφεται με μικρά έντομα κυρίως κουνούπια, που πιάνει κατά τη διάρκεια της πτήσης του.	GR 1440005	91M0	
		GR 1440006	91M0, 92C0	
		GR 2430002	5210, 5350, 9270	
<i>Jynx torquilla</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και συχνά περαστικό κατά τη μετανάστευση, ορισμένα διαχειμάζουν στη Ν. Ελλάδα. Αναπαράγεται σε ανοιχτές περιοχές με δενδροκαλλιέργειες, ανοιχτά δάση, ελαιώνες, Φωλιάζει σε φυσικές τρύπες δένδρων ή τεχνητές φωλιές. Τρέφεται κυρίως με μυρμήγκια.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
<i>Lanius collurio</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Απρίλιος – Οκτώβριος) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Φώλιασμα σε ημι-ανοικτές, ηλιόλουστες, προστατευμένες, επίπεδες ή με μικρή κλίση περιοχές, με διάσπαρτους αγκαθωτούς θάμνους και χαμηλού ύψους δέντρα.	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	5350, 6220, 91M0	
		GR 1440006	91M0, 92C0, 5350	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιότοπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Φωλιάζει σε πυκνούς αγκαθωτούς θάμνους και δέντρα. Τροφοληψία σε λιβάδια και βοσκότοπους με διάσπαρτους αγκαθωτούς θάμνους και χαμηλού ύψους δέντρα που του προσφέρουν καλή ορατότητα σε επιφάνειες με χαμηλή βλάστηση ή σε γυμνό έδαφος. Τρέφεται με έντομα που συλλαμβάνει είτε στον αέρα είτε στο έδαφος (μύγες, κάμπιες, ακρίδες κ.λπ.) αλλά και με ποντίκια, βατράχια και μικρά πουλιά.	GR 2430002	5210	
<i>Lanius minor</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Απρίλιος – Αύγουστος)) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Αναπαράγεται σε ανοιχτές περιοχές με καλλιέργειες, σκόρπια δένδρα, άλση (όχι σε δασωμένες εκτάσεις). Προτιμά συνήθως ζεστές πεδινές περιοχές. Συχνά επισκοπεί από καλώδια δίπλα σε δρόμους. Τρέφεται με έντομα, σαύρες, μικρά τρωκτικά ή μικρά πτηνά.	GR 1440005	5350	
		GR 1440006	91M0, 92C0, 5350	
<i>Leiopicus medius</i> (<i>Dendrocopos medius</i>)	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Φώλιασμα και τροφοληψία σε ώριμα φυλλοβόλα δάση. Αναπαράγεται κυρίως σε δάση φυλλοβόλων με γέρικα δένδρα, άλλοτε αραιά και ξηρά (π.χ. δάση ήμερης βελανιδιάς) ή και πιο πυκνά και υγρά αλλά με ανοίγματα. Προτιμά ζεστά μέρη, κοιλάδες με πιές και λεύκες, κωνοφόρα αλλά και ελαιώνες. Τρέφεται με έντομα και χυμούς από τον κορμό των δένδρων. Σκάβει τη φωλιά του σε σάπιους κορμούς ή χοντρά κλαδιά.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Lullula arborea</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό, επίσης πολλοί χειμερινοί επισκέπτες. Φωλιάζει κυρίως στα ημιορεινά και ορεινά ενώ το χειμώνα συχνά και στο επίπεδο της θάλασσας. Αναπαράγεται σε ανοιχτά δάση, κυρίως κωνοφόρων όμως και σε πλατύφυλλα, σε ξέφωτα και θαμνότοπους με σκόρπιες συστάδες δέντρων. Τρέφεται με διάφορους σπόρους, φρούτα του δάσους, δημητριακά, έντομα και σκουλήκια.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	91M0, 9270	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Melanocorypha calandra</i>	Στην Ελλάδα εν μέρει μόνιμο (στα δυτικά) και εν μέρει μεταναστευτικό (ανατολικά) κα σπανιότερα περαστικό κατά τη μετανάστευση. Αναπαράγεται σε ανοιχτές καλλιεργημένες εκτάσεις με σιτηρά και φυσικές στέπες. Επίσης, σε στεγνές, αμμώδεις περιοχές και στεγνά αλίπεδα γύρω από υγρά τοπία. Το χειμώνα απαντάται σε κοπάδια. Τρέφεται με σπόρους, αλλά και με έντομα την περίοδο της επώασης.	GR 1440005	-	
<i>Merops apiaster</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (τέλη Απριλίου – Αύγουστος) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Απαντά σε ανοιχτές, ζεστές περιοχές, καλλιέργειες, βοσκοτόπια, συχνά σε ποταμούς με απότομες όχθες. Φωλιάζει σε πρηνή μαλακών εδαφών, στις όχθες ποταμών. Τρέφονται αποκλειστικά με έντομα που τα πιάνουν πετώντας και συχνά με μέλισσες και άλλα υμενόπτερα.	GR 1440005	5350, 6220	
		GR 2430002	-	
<i>Milvus migrans</i>	Στην Ελλάδα εν μέρει μόνιμο εν μέρει αποδημητικό, χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Απαντάται το χειμώνα και την αναπαραγωγική περίοδο, σε πεδινές περιοχές με παραποτάμια δάση όπου φωλιάζει, σπάνια σε άλλα είδη πεδινών δασών (κοντά σε υδροτόπους). Τρέφεται συχνά και σε καλλιέργειες και χωματερές με φοφίμια και σκουπίδια, αλλά και μικρά θηλαστικά, πουλιά, ερπετά και έντομα.	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	5350, 6220	
		GR 1440006	-	
<i>Motacilla flava</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (Μάρτιος – Μάιος και Αύγουστος - Οκτώβριος). Απαντά σε υγρά τοπία αλλά και σε κάθε είδους ανοιχτές περιοχές, λιβάδια, βοσκοτόπους και σε νησιά και μικρές νησίδες. Συγκεντρώσεις δεκάδων χιλιάδων κουρνιάζουν το φθινόπωρο σε καλαμιώνες. Αναπαράγεται σε υδροτοπικές περιοχές, υδρολιβάδα, αλμυρόβαλτους κλπ. Φωλιάζει στο έδαφος. Τρέφεται με έντομα και υδρόβια ασπόνδυλα, ψάχνοντας ενώ μετακινείται συνεχώς στο έδαφος. Προτιμά να τρέφεται σε λιβάδια.	GR 1440005	-	
		GR 2430002	-	
<i>Neophron percnopterus</i>	Στην Ελλάδα σπάνιος καλοκαιρινός επισκέπτης. Απαντά κυρίως σε ημιορεινές περιοχές. Φωλιάζει σε βράχια, κοιλότητες ή σχισμές βράχων. Τρέφεται με νεκρά ζώα, σπονδυλόζωα, απορρίμματα οργανικής σύστασης, σε ανοιχτές ξηρές πεδιάδες με φρύγανα, ή λοφώδεις ημιστεπικές περιοχές.	GR 1440005 – Είδος Χαρακτηρισμού	6220, 91M0	
		GR 1440006	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικότοπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικότοπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Nycticorax nycticorax</i>	Στην Ελλάδα εν μέρει μόνιμο και εν μέρει μεταναστευτικό, κυρίως καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Οκτώβριος). Φωλιάζει σε παρόχθια και παραλίμνια δάση σε αλμυρικά, ιπιές, σκληθήρα και λεύκες και σπανιότερα σε καλαμιώνες. Η φωλιά κατασκευάζεται κοντά στον κορμό του δέντρου ή σε διακλάδωση κλαδιών, βαθιά στο φύλλωμα ή στην εξωτερική του πλευρά σε ψηλές θέσεις στο δέντρο. Αναπαράγεται κατά αποικίες σε έλη και σε παρόχθια δάση. Τρέφεται στις δασωμένες όχθες ρηχών ποταμών, ρεμάτων, λιμνοθαλασσών, λιμνών, βάλτων, βοσκότοπους, ταμειυτήρες, κανάλια, υδατοκαλλιέργειες, ορυζώνες. Τρέφεται με ψάρια, που είναι και η κύρια τροφή του, και σπανιότερα με έντομα, σκουλήκια, τρωκτικά και σαύρες.	GR 1440005	-	
<i>Oriolus oriolus</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (μέσα Απριλίου – Σεπτέμβριος). Απαντά σε πυκνά δάση φυλλοβόλων (ανέχεται κα λίγα κωνοφόρα) κοντά σε ποτάμια και άλση. Συχνά κοντά σε κεραίες, μουριές κλπ. Φωλιάζει ψηλά στα δένδρα. Τρέφεται με έντομα και φρούτα.	GR 1440005	6220	
		GR 1440006	-	
<i>Passer hispaniolensis</i>	Στην Ελλάδα εν μέρει μόνιμο (νότια) και εν μέρει μεταναστευτικό (βόρεια). Αναπαράγεται κατά τόπους κοντά στον άνθρωπο, π.χ. σε κτήρια, αλλά πιο συχνά σε ψηλούς θαμνώνες και συστάδες δένδρων σε αγροτικές περιοχές, συνήθως κοντά σε ποτάμια και έλη. (π.χ. σε λεύκες και ευκαλύπτους) σε μεγάλες αποικίες. Την άνοιξη και το φθινόπωρο εμφανίζεται τυπικά σε μεγάλα πυκνά μεταναστευτικά σμήνη, τα οποία μετακινούνται την ημέρα κατά κύματα, χαμηλά και με μεγάλη ταχύτητα. Τρέφεται κυρίως με σπόρους όπως σιτάρι, βρώμη, κριθάρι και κεχρί που βρίσκει στο έδαφος. Στη δίαιτα του επίσης περιλαμβάνονται έντομα, οφθαλμοί βλαστών και υπολείμματα ανθρώπινης διατροφής. Οι νεοσσοί τρέφονται κυρίως με προνύμφες εντόμων και μαλακούς σπόρους.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	92C0	
		GR 2430002	5210, 5350, 6170, 91M0, 9270	
<i>Pernis apivorus</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης, συχνός κατά τη μετανάστευση (μέσα Αυγούστου - Σεπτέμβριος). Απαντά σε ανοιχτές δασωμένες περιοχές. Τρέφεται με προνύμφες και φωλιές σφηκών, ερπετά, αμφίβια κλπ.	GR 1440005	5350	
		GR 1440006	91M0	
		GR 2430002	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό και χειμερινός επισκέπτης. Φωλιάζει συνήθως σε δένδρα, καλαμιώνες ή σε βράχια των ακτών. Το χειμώνα απαντάται σε όλους τους τύπους νερών, από λίμνες μέχρι θάλασσα. Κουρνιάζει σε νησίδες, βραχώδεις ακτές, παρόχθιες συστάδες δέντρων κτλ., συχνά σε πυκνά κοπάδια. Τρέφεται κυρίως με ψάρια.	GR 1440005	-	
<i>Picus canus</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Απαντά σε ανοικτές επιφάνειες με πολλές μικρές συστάδες δέντρων, σε αραιά δάση, σε οπωρώνες, πάρκα και κήπους. Φωλιάζει σε κοιλότητες, σε κάθετους κορμούς γέρικων δέντρων ή σε νεκρούς υφιστάμενους κορμούς, τόσο σε φυλλοβόλα όσο και κωνοφόρα δασικά είδη. Επιλέγει θέσεις φωλιάσματος όπου το ώριμο δάσος εναλλάσσεται με ανοίγματα ή διάκενα του δάσους (πχ από κατολισθήσεις) ή λιβάδια όπου η διαθεσιμότητα της τροφής τους είναι υψηλή. Τρέφεται σε περιοχές όπου ώριμο δάσος και ψηλά δέντρα εναλλάσσονται με ανοιχτές εκτάσεις, λιβάδια ή διάκενα του δάσους. Τρέφεται με έντομα και κυρίως με μυρμήγκια που συλλέγει από το έδαφος, όπου σκάβει με το ράμφος του και τα μαζεύει με την κολλώδη γλώσσα του.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Pyrrhocorax pyrrhocorax</i>	Στην Ελλάδα επιδημητικό. Το καλοκαίρι απαντάται σε υψόμετρα 1.000 – 2.300 m ενώ το χειμώνα σε χαμηλότερα υψόμετρα έως 400 m. Φωλιάζει, συνήθως σε αποικίες, σε σχισμές βράχων, απότομες εξάρσεις, λιθώνες και φαράγγια. Τρέφεται με εδαφόβια ασπόνδυλα (έντομα, σκουλήκια) σε αλπικά λιβάδια, οροπέδια και ορεινούς βοσκότοπους. Ευνοείται από την κτηνοτροφία καθώς η βόσκηση διατηρεί χαμηλή τη βλάστηση ενώ οι κοπριές των ζώων προσφέρουν το κατάλληλο υπόστρωμα για την ανάπτυξη αρκετών ασπονδύλων με τα οποία τρέφεται. Είναι παμφάγο πτηνό που τρώει κυρίως σπόρους, βλαστάρια φυτών, έντομα και Προνύμφες εντόμων.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002 – Είδος Χαρακτηρισμού	91M0	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Riparia riparia</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης (Μάρτιος – Οκτώβριος) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Χαρακτηριστικό των αλυκών. Το χειμώνα απαντάται και σε εκβολές και λασποτόπια. Αναπαράγεται κατά αποικίες σε μεγάλους υγρότοπους με καλαμιώνες και δένδρα, σε κάθετες αμμώδεις ή χωμάτινες όχθες, όπου σκάβει τη φωλιά του (ως ένα μέτρο βάθος). Φωλιάζει συνήθως σε κοιλότητες στο έδαφος στρωμένες με φυτικό υλικό ή σε υπερυψωμένους σωρούς από φυτά σε ρηχό νερό. Τρέφεται με υδρόβια έντομα, καρκινοειδή, πολύχαιτους, μαλάκια, μικρά ψάρια.	GR 1440005	-	
<i>Spatula clypeata</i> (<i>Anas clypeata</i>)	Στην Ελλάδα κυρίως χειμερινός επισκέπτης, μεγάλοι αριθμοί σε ορισμένες παράκτιες λιμνοθάλασσες και περαστικό κατά τη μετανάστευση (Μάρτιος - Απρίλιος). Κατά την περίοδο αναπαραγωγής, συχνάζει σε μόνιμους, ρηχούς υγροτόπους γλυκού νερού. Φωλιάζει κοντά σε ρηχά νερά, αλλά σε στεγνό έδαφος, ωστόσο απαντάται και μακριά από το νερό, κάτω από θάμνους ή λιβάδια εάν δεν υπάρχει φυτική κάλυψη στον υγρότοπο. Η φωλιά του είναι μια ρηχή κοιλότητα στο έδαφος. Αναζητά την τροφή σε μικρές βαλτώδεις λίμνες και ρηχούς υγροτόπους σε χαμηλό υψόμετρο. Ψάχνει την τροφή του ακόμα και σε στάσιμα ή μολυσμένα ύδατα τα οποία άλλες πάπιες αποφεύγουν. Παμφάγο πτηνό, τρέφεται κυρίως με μικρά υδρόβια ασπόνδυλα και προνύμφες εντόμων (Τριχόπτερα, Ζυγόπτερα, Λιβελούλες), ενήλικα σκαθάρια, έντομα και μύγες, μαλάκια, καρκινοειδή του πλαγκτόν, δακτυλιοσκόληκες, ανελίδες, γόνους και γυρίνους βατράχων, αράχνες και μικρά ψάρια. Επίσης, με φυτικά μέρη υδροβίων ποών (π.χ. Lemnaceae), και σπέρματα αναδυομένων και υδροβίων φυτών (π.χ. Cyperaceae, Elodea spp., κ.λπ.).	GR 1440005	-	
<i>Streptopelia turtur</i>	Στην Ελλάδα καλοκαιρινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (μέσα Απριλίου – αρχές Μάϊου και Αύγουστος - Σεπτέμβριος).	GR 1440005	-	
		GR 1440006	91M0, 92C0	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
	Απαντά σε καλλιεργημένες εκτάσεις. Αναπαράγεται σε πεδινά δάση και συστάδες δένδρων με πλούσιο υπόροφο σε αγροτικές και άλλες ανοιχτές περιοχές. Φωλιάζει πάνω σε δέντρα και θάμνους. Η φωλιά του είναι πρόχειρη. Τρέφεται στο έδαφος με σπόρους, τρυφερούς βλαστούς, μικρά έντομα που βρίσκει ψάχνοντας στο έδαφος, ελιές και βελανίδια που τα καταπίνουν ολόκληρα.	GR 2430002	-	
<i>Tachymarptis melba</i> (<i>Apus melba</i>)	Στην Ελλάδα, καλοκαιρινός επισκέπτης (φωλιάζει) και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Αναπαράγεται σε αποικίες σε ψηλά παλιά κτήρια ή βράχια. Επίσης σε μικρές νησίδες. Συχνά σε άγρια μέρη όπως φαράγγια, βουνά.. Τοπικά κοινό σε πόλεις που παρέχουν θέσεις φωλιάσματος. Κυνηγά σε υγρότοπους όπως ποτάμια και βάλτους και σε εποχιακά πλημμυρισμένα λιβάδια Τρέφεται κυρίως με διάφορα έντομα όπως υμενόπτερα, ακρίδες, πεταλούδες και αρθρόποδα που συλλαμβάνονται κατά την πτήση.	GR 1440005	-	
		GR 1440006	-	
		GR 2430002	-	
<i>Tringa glareola</i>	Στην Ελλάδα διαδεδομένο ως περαστικό κατά τη μετανάστευση (τέλη Μαρτίου – Μάιος και αρχές Ιουλίου – Σεπτέμβριος). Παρυδάτιο, εμφανίζεται κυρίως την άνοιξη και σπανιότερα το φθινόπωρο κατά τη μετανάστευση. Συγκεκριμένα χρησιμοποιεί τη χώρα μας ως μεταναστευτικό σταθμό στη διαδρομή του από την Αφρική όπου ξεχειμωνιάζει προς τις βόρειες χώρες της Ευρώπης στις οποίες κατευθύνεται για να φωλιάσει και να αναπαραχθεί. Τρέφεται με έντομα και μακροασπόνδυλα που βρίσκει στα υγρολίβαδα και στις όχθες ποταμών και λιμνών.	GR 1440005	-	
<i>Tringa nebularia</i>	Στην Ελλάδα χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση. Κατά τη μετανάστευση και το χειμώνα συνήθως απαντά μοναχικός ή σε διάσπαρτες μικρές ομάδες κυρίως σε παράκτιους υγρότοπους. Τρέφεται με έντομα, σκουλήκια και μικρά ψαράκια στα ρηχά νερά.	GR 1440005	-	

Πίνακας 2.2.7-5 : Οικολογικές Απαιτήσεις πτηνών ΖΕΠ (Πίν. 3.2 ΤΕΔ) και συσχέτιση με τύπους οικοτόπων

Είδος Χαρακτηρισμού	Περιγραφή βιοτόπων του είδους	ΖΕΠ στην οποία αναφέρεται ως Είδος (Πίν. 3.2 ΤΕΔ)	Τύποι Οικοτόπων και θέσεις όπου εντοπίστηκαν τα Είδη	Άλλες ΖΕΠ στις οποίες εντοπίστηκε
<i>Tringa ochropus</i>	Στην Ελλάδα χειμερινός επισκέπτης και περαστικό κατά τη μετανάστευση (τέλη Φεβρουαρίου και τέλη Ιουνίου) Αναπαράγεται σε ελώδη δάση. Απαντά σε κανάλια, λιμνούλες, όχθες κτλ., σπάνια σε ανοιχτά λασποτόπια. Μοναχικό ή σε μικρές ομάδες σε ποτάμια, υδροβιότοπους, υγρότοπους, υγρολίβαδα και δασώδεις βάλτους. Τρέφεται με υδρόβια έντομα, μικροασπόνδυλα, σκουλήκια ψάχνοντας με το ράμφος του στη λάσπη του πυθμένα και μικρά ψάρια.	GR 1440005	-	
<i>Tringa stagnatilis</i>	Στην Ελλάδα περαστικό κατά τη μετανάστευση. Σπάνιος το χειμώνα. Περαστικός κυρίως σε πλημμυρισμένα λιβάδια, έλη και αλμυρόβατους. Γενικά απαντά σε μικρές ομάδες, μεγαλύτερες συγκεντρώσεις τον Απρίλιο. Τρέφεται με μικρά έντομα και καρκινοειδή στη λάσπη.	GR 1440005	-	

Βιβλιογραφικές Πηγές:

1. IUCN: <https://www.iucnredlist.org/>

2. <https://avibirds.com/>

3. ΥΠΕΧΩΔΕ, 2009. Προσδιορισμός συμβατών δραστηριοτήτων σε σχέση με τα Είδη χαρακτηρισμού των Ζωνών Ειδικής Προστασίας της ορνιθοπανίδας. Παραδοτέο 8. Οδηγός οικολογικών απαιτήσεων, απειλών και ενδεδειγμένων μέτρων για τα Είδη χαρακτηρισμού. Ανάδοχος: Τάσος Δημαλέξης.